

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR AMBT

VAN

12-07-2000

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR,
DES AFFAIRES GÉNÉRALES
ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

DU

12-07-2000

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000: Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000: Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud

Woensdag 12 juli 2000

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN, DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT COM 261

Interpellatie van de heer Olivier Maingain tot de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "de aanpassing van de taalexamens door Selor" (nr. 449)

- *sprekers* : **Olivier Maingain, Luc Van den Bossche**, minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen en aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de implementatie van Copernicus binnen de parastatalen" (nr. 2316)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen)

- *sprekers* : **Servais Verherstraeten, Luc Van den Bossche**, minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen

Schorsing

Interpellatie van de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "zijn uitspraken over de werking van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen" (nr. 461)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Financiën)

- *sprekers* : **Pieter De Crem, Didier Reynders**, minister van Financiën

- Moties

Samengevoegde interpellatie en mondelinge vragen van :

- de heer Richard Fournaux tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de tenuitvoerlegging van de hervorming van de politiediensten" (nr. 463)

- de heren André Smets en Jean-Pierre Detremmerie aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de tenuitvoerlegging van de hervorming van de politiediensten" (nrs. 2379 en 2380)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Financiën)

- *sprekers* : **Richard Fournaux, André Smets, Jean-Pierre Detremmerie, Didier Reynders**, minister van Financiën

- Moties

Inhoud

Mercredi 12 juillet 2000

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE COM 261

Interpellation de M. Olivier Maingain au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur "l'adaptation des examens linguistiques par le Selor" (n° 449)

- *orateurs* : **Olivier Maingain, Luc Van den Bossche**, ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration

Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration et au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la mise en oeuvre du plan Copernic dans les parastataux" (n° 2316)

(La réponse a été donnée par le ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration)

- *orateurs* : **Servais Verherstraeten, Luc Van den Bossche**, ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration

Suspension

Interpellation de M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "ses déclarations concernant le fonctionnement du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides" (n° 461)

(La réponse a été donnée par le ministre des Finances)

- *orateurs* : **Pieter De Crem, Didier Reynders**, ministre des Finances

- Motions

Interpellation et questions orales jointes de :

- M. Richard Fournaux au ministre de l'Intérieur sur "la mise en oeuvre de la réforme des polices" (n° 463)

- MM. André Smets et Jean-Pierre Detremmerie au ministre de l'Intérieur sur "la mise en oeuvre de la réforme des polices" (nos 2379 et 2380)

(La réponse a été donnée par le ministre des Finances)

- *orateurs* : **Richard Fournaux, André Smets, Jean-Pierre Detremmerie, Didier Reynders**, ministre des Finances

- Motions

Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de 100-oproepen in Vlaams-Brabant" (nr. 2328)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Financiën)

26

- *sprekers* : **Bart Laeremans, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Jos Ansoms aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de snelheidscontroles in het kader van het ozonplan" (nr. 2335)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Financiën)

28

- *sprekers* : **Jos Ansoms, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Tony Smets aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het dragen van het uniform door op rust gestelde politieambtenaren of rijkswachters op verkiezingspropaganda" (nr. 2337)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Financiën)

29

- *sprekers* : **Tony Smets, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Daniël Vanpoucke aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het verloop van het examen van officier voor de rijkswacht op 15 en 31 maart 2000" (nr. 2338)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Financiën)

30

- *sprekers* : **Daniël Vanpoucke, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Hubert Brouns aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de werking van de Dienst Vreemdelingenzaken" (nr. 2341)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Financiën)

32

- *sprekers* : **Hubert Brouns, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het gebruik van traangas door de politie van Brussel" (nr. 2344)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Financiën)

33

- *sprekers* : **Karine Lalieux, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de hernieuwing van de identiteitskaarten" (nr. 2346)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Financiën)

35

- *sprekers* : **Magda De Meyer, Didier Reynders**, minister van Financiën

Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de l'Intérieur sur "les appels 100 dans le Brabant flamand" (n° 2328)

(La réponse a été donnée par le ministre des Finances)

26

- *orateurs* : **Bart Laeremans, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Jos Ansoms au ministre de l'Intérieur sur "les contrôles de vitesse dans le cadre du plan ozone" (n° 2335)

(La réponse a été donnée par le ministre des Finances)

28

- *orateurs* : **Jos Ansoms, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Tony Smets au ministre de l'Intérieur sur "le port de l'uniforme par des policiers ou des gendarmes à la retraite sur de la propagande électorale" (n° 2337)

(La réponse a été donnée par le ministre des Finances)

29

- *orateurs* : **Tony Smets, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Daniël Vanpoucke au ministre de l'Intérieur sur "le déroulement de l'examen d'officier de gendarmerie les 15 et 31 mars 2000" (n° 2338)

(La réponse a été donnée par le ministre des Finances)

30

- *orateurs* : **Daniël Vanpoucke, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Hubert Brouns au ministre de l'Intérieur sur "le fonctionnement de l'Office des Etrangers" (n° 2341)

(La réponse a été donnée par le ministre des Finances)

32

- *orateurs* : **Hubert Brouns, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de Mme Karine Lalieux au ministre de l'Intérieur sur "l'utilisation de gaz lacrymogènes par la police de Bruxelles" (n° 2344)

(La réponse a été donnée par le ministre des Finances)

33

- *orateurs* : **Karine Lalieux, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de Mme Magda De Meyer au ministre de l'Intérieur sur "le renouvellement des cartes d'identité" (n° 2346)

(La réponse a été donnée par le ministre des Finances)

35

- *orateurs* : **Magda De Meyer, Didier Reynders**, ministre des Finances

Mondelinge vraag van de heer Hans Bonte aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de stand van zaken inzake de erkenningsaanvragen voor tegemoetkomingen uit het Rampenfonds" (nr. 2349)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Financiën)

- *sprekers* : **Hans Bonte, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de toepassing van artikel 3, § 2, 1°, van de wet van 3 mei 2000 tot bepaling van de criteria bedoeld in artikel 39, § 2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten" (nr. 2365)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Financiën)

- *sprekers* : **Servais Verherstraeten, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de jongste cijfers inzake de toestroom van asielzoekers" (nr. 2373)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Financiën)

- *sprekers* : **Bart Laeremans, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de recente provocaties onder meer vanwege de burgemeester van Wezembeek-Oppem" (nr. 2374)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Financiën)

- *sprekers* : **Bart Laeremans, Didier Reynders**, minister van Financiën

Question orale de M. Hans Bonte au ministre de l'Intérieur sur "l'état d'avancement des demandes de reconnaissance en vue de l'intervention du Fonds des Calamités" (n° 2349)

(La réponse a été donnée par le ministre des Finances)

- *orateurs* : **Hans Bonte, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Servais Verherstraeten au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "l'application de l'article 3, § 2, 1°, de la loi du 3 mai 2000 fixant les critères visés à l'article 39, § 2, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions" (n° 2365)

(La réponse a été donnée par le ministre des Finances)

- *orateurs* : **Servais Verherstraeten, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de l'Intérieur sur "les chiffres les plus récents relatifs à l'afflux de demandeurs d'asile" (n° 2373)

(La réponse a été donnée par le ministre des Finances)

- *orateurs* : **Bart Laeremans, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de l'Intérieur sur "les récentes provocations du bourgmestre de Wezembeek-Oppem" (n° 2374)

(La réponse a été donnée par le ministre des Finances)

- *orateurs* : **Bart Laeremans, Didier Reynders**, ministre des Finances

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR,
DES AFFAIRES GÉNÉRALES
ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

RÉUNION PUBLIQUE DU
MERCREDI 12 JUILLET 2000

COMMISSIE
VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

OPENBARE VERGADERING VAN
WOENSDAG 12 JULI 2000

De vergadering wordt geopend om 10.15 uur door de heer **Paul Tant**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 10.15 heures par M. **Paul Tant**, président.

Interpellation de M. Olivier Maingain au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur "l'adaptation des examens linguistiques par le Selor" (n° 449)

Interpellatie van de heer Olivier Maingain tot de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "de aanpassing van de taalexamens door Selor" (nr. 449)

M. **Olivier Maingain** (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, j'ai déjà eu l'occasion d'interroger votre prédécesseur, M. Flahaut, sur ce sujet le 24 mars 1999. Et je plaide pour que ce dossier trouve une solution pragmatique et réaliste. Soyez assuré que je ne cherche nullement à susciter une quelconque polémique sur le sujet.

Il y a en effet des emplois au sein de la Fonction publique qui justifient la connaissance des deux langues. Encore faut-il s'assurer que les exigences linguistiques posées dans le chef de certains candidats à des fonctions au sein de l'administration, voire à des promotions, ainsi que les examens y afférents, soient véritablement en rapport avec l'exercice de la fonction en question.

Des exemples, tant en français qu'en néerlandais, illustrent le fait que parfois, les questionnaires d'examens recèlent des surprises, des aspects inattendus. En effet, les candidats, tout en se préparant valablement et en s'investissant tout entiers pour réussir ce type d'examen linguistique, se trouvent confrontés à des tests, notamment de vocabulaire, qui leur réservent quelques mauvaises surprises sous la forme de mots inattendus et peu

courants dans le langage administratif. On m'a, par exemple, relaté récemment que lors d'un test de vocabulaire organisé par le Selor, on demandait la traduction de mots tels qu'énurésie, autruche ou encore chèvre-feuille.

En ce qui concerne ce premier terme, j'ai moi-même dû consulter un dictionnaire pour m'assurer que je ne me trompais pas sur sa signification. Il s'agit en l'occurrence d'une forme d'incontinence chez les enfants à un âge où, en principe, ils devraient pouvoir se maîtriser. Quant au second mot, même s'il est un peu plus courant que le précédent, on se demande bien l'importance qu'il peut avoir au sein d'une administration, à moins que l'on ne parle de la politique de l'autruche. On n'imagine cependant pas que ce terme apparaisse dans un rapport que devrait faire un haut fonctionnaire à son ministre.

Ce genre de questions peut donc susciter quelques interrogations dans le chef des candidats à l'examen linguistique. Cet examen peut aussi parfois contenir des questions de traduction sous forme de questionnaires à choix multiple. Parmi les quatre options proposées, deux sont totalement incorrectes et deux sont synonymes. Mais selon le contexte dans lequel ils sont placés, il existe une nuance.

Ce sont donc des pièges linguistiques, qui demandent des connaissances pointues, alors que les examens portent parfois simplement sur la connaissance élémentaire et non approfondie de la seconde langue.

En outre, le temps généralement imparti aux candidats pour répondre est fort court : soixante secondes par question. Or, l'on sait que la rapidité de réponse lors d'épreuves écrites n'est pas toujours représentative du temps mis par d'aucuns pour rédiger des rapports administratifs.

Bref, ces quelques exemples démontrent qu'il est temps de réfléchir à une évaluation de ces examens linguistiques.

Olivier Maingain

Je serais en effet enclin à suivre l'exemple de la Région de Bruxelles, où un accord politique est entré en vigueur en décembre 1997. Des circulaires, que l'on a baptisées à l'époque "circulaires de courtoisie linguistiques" ont été prises en vue de régler le problème de l'application des lois linguistiques en matière administrative aux agents contractuels. Il y avait deux écoles : d'une part, ceux qui prétendaient que les lois linguistiques ne s'appliquaient pas aux agents contractuels et, d'autre part, ceux qui voulaient une application rigoriste de ces mêmes lois.

Une formule d'accord a été trouvée au sein du gouvernement bruxellois, selon laquelle les agents contractuels en contact avec le public sont tenus de réussir l'examen linguistique dans un certain délai, généralement de deux ans.

Toutefois, cet accord était subordonné à l'adaptation des examens linguistiques. En effet, l'un des problèmes soulevés en Région bruxelloise consistait en l'inadéquation de ceux-ci avec les fonctions auxquelles les candidats postulaient.

En conséquence, la Région de Bruxelles-Capitale s'est adressée à vos prédécesseurs, afin que cette adaptation des examens linguistiques puisse intervenir. Nonobstant, pour autant que je sois bien informé - mais j'aurai peut-être le plaisir d'être démenti -, il apparaît que ces démarches n'ont jusqu'à présent engrangé que de faibles résultats et que la Région bruxelloise ainsi que les pouvoirs locaux qui préparent leurs agents à la réussite de ce type d'examens, n'ont pas encore eu accès à la banque de données "Atlas", laquelle est le programme informatisé élaboré par le Selor - le Secrétariat permanent au recrutement - en collaboration avec le groupe DIDASCALIA de l'université d'Anvers. Dès lors, l'Ecole de formation régionale ne peut pas disposer de cette banque de données ni préparer ses candidats, de manière plus efficace encore, à la réussite des épreuves linguistiques.

Or, la Région de Bruxelles proposait notamment - et ce, très raisonnablement - que ce programme soit évalué en concertation avec des équipes de linguistes et autres experts provenant de l'ULB et de la VUB. Ainsi, les deux communautés auraient-elles été associées dans ce dossier, de sorte que de nouvelles règles soient établies au profit tant des néerlandophones que des francophones.

En outre, j'ai également retenu de votre réponse à la question orale posée à la Chambre le 10 mai dernier, le fait que vous n'annonciez pas d'accord sur cette problématique et qu'aucune initiative particulière ne serait prise en ce dossier en vue de réaliser une évaluation du programme actuellement en vigueur et de rechercher une collaboration plus étroite avec la Région de Bruxelles et les administrations communales concernées afin d'adapter les examens linguistiques.

Aussi, monsieur le ministre, mes questions sont les suivantes. Tout d'abord, dans quel délai raisonnable l'évaluation du programme linguistique "Atlas" sera-t-elle finalisée par le Secrétariat permanent au recrutement ? Il semble en effet que ce soit ce dernier qui opérera seul ladite évaluation.

Ensuite, ne croyez-vous pas qu'il serait utile de veiller à une collaboration plus étroite avec les autorités régionales et les équipes d'experts proposés et appartenant aux deux communautés ? Et à supposer même que vous ne reteniez pas cette formule de collaboration avec la Région, quelle suite compteriez-vous alors donner à l'évaluation qui serait faite par le Secrétariat permanent lui-même et de quelle manière envisageriez-vous alors l'adaptation des examens linguistiques ? Or, à cet égard, il m'est rapporté que le projet d'arrêté royal que vous préparez, modifiant l'arrêté royal fixant les conditions de délivrance des certificats de connaissance linguistique prévues par l'article 53 de la loi sur l'emploi des langues en matière administrative, ne porterait pas quant à lui sur l'adaptation des examens linguistiques et ne contribuerait pas, de ce fait, à la recherche d'une solution dans ce problème délicat qui a toujours fait couler beaucoup d'encre.

Pour ma part, je le répète, je plaide pour une solution pragmatique, réaliste et permettant de pourvoir aux emplois lorsque l'exigence de bilinguisme est établie.

M. Luc Van den Bossche, ministre : Monsieur le président, chers collègues, le programme de l'examen linguistique a été conçu pour répondre au mieux, d'une part, aux textes réglementaires qui régissent l'organisation des examens linguistiques dans le cadre des lois coordonnées sur l'usage des langues en matière administrative et, d'autre part, aux réalités de l'usage des langues dans le contexte professionnel des intéressés.

Si la base de données qui constitue l'examen linguistique informatisé est subdivisée en quatre niveaux de connaissance qui correspondent, ou qui doivent correspondre, au mieux aux quatre niveaux administratifs existant dans la Fonction publique, le niveau 2+ est assimilé au niveau 2 du point de vue du contenu.

De plus, le logiciel d'examen linguistique prévoit déjà maintenant la possibilité d'adapter automatiquement l'examen aux fonctions de police, médicales et administratives. De cette manière, les candidats concernés se voient proposer un certain quota de questions en rapport direct avec la fonction exercée. De même, lorsque la population des candidats interrogés est homogène, des textes relatifs à des thèmes concernant le quotidien professionnel des intéressés sont également soumis à ces derniers dans le cadre de l'examen oral.

Luc Van den Bossche

C'est notamment le cas des policiers, des infirmières et des personnes exerçant des fonctions administratives.

Par ailleurs, l'adaptation de l'examen linguistique informatisé par le Selor constitue un processus continu qui nécessite un travail d'analyse et de réadaptation de longue haleine, qui commence déjà à porter ses fruits. Ainsi, un nouveau module relatif aux compétences communicationnelles auditives des candidats a été mis au point et est en passe d'être mis en fonction au Selor. Un deuxième module consacré aux compétences communicationnelles globales (mise en situation audiovisuelle avec choix multiple) est actuellement en préparation. Ces deux nouveaux modules devraient permettre de mieux appuyer l'évaluation linguistique par des mises en situation communicationnelles encore plus proches de la réalité professionnelle des candidats.

Une évaluation globale de la base de données Atlas sous l'angle de l'analyse des résultats et des fautes éventuelles constitue le thème essentiel de votre interpellation. Cette analyse devra se faire et permettra de déterminer dans quelle mesure certaines questions devront être maintenues ou supprimées, si la répartition par niveaux de l'exercice est correcte et si les questions relatives à un certain type de fonctions sont adaptées à la réalité. L'expertise, qui portera sur tous les examens linguistiques, sera axée sur une double approche : analyse des résultats et analyse des fautes éventuelles. Les conclusions de cette étude devraient permettre de mieux adapter la fonctionnalité des examens aux exigences de la Fonction publique.

Malgré l'ampleur exceptionnelle de la tâche - il y a en effet plusieurs dizaines de milliers de fichiers d'examen et plus de quarante mille questions à analyser -, cette évolution devrait pouvoir être réalisée dans un délai de deux ans au maximum. Elle sera confiée à un organisme indépendant, c'est-à-dire à l'université de Liège. Cette dernière vient en effet d'accepter de faire l'analyse en question.

En ce qui concerne votre deuxième question, il est vrai que dans les jours à venir, je formulerai une proposition au Conseil des ministres. Ma proposition portera tant sur le fond de cette problématique, en ajoutant l'initiative que l'on a prise pour l'évaluation par un tiers (Didascalie), que sur la formation. Je proposerai que l'IFA, à ses frais, organise une formation spécifique préparatoire à l'examen Atlas.

Tant sur le fond de la problématique que sur la formation, des contacts ont été pris avec les différentes autorités, y compris celles de la Région bruxelloise.

M. Olivier Maingain (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, je remercie le ministre de donner cet élan indispensable à une évaluation du système actuellement

en vigueur pour les examens linguistiques. Nous la suivrons avec intérêt. Et vous aurez sans doute l'occasion de nous en communiquer les résultats, ainsi que les propositions faites.

C'est enfin le premier pas tant attendu dans le sens souhaité. Je ne demande certainement pas que l'on facilite les examens car il ne faut pas que l'on donne les certificats à la tête du client. Il faut évidemment garder une base objective et égale. Mais cela permettra de nous rassurer sur le fait que les examens sont bien en rapport avec les fonctions à assumer. C'est ce qui me semble être la ligne de conduite dans ce dossier.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen en aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de implementatie van Copernicus binnen de parastatalen" (nr. 2316)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen)

Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration et au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la mise en oeuvre du plan Copernic dans les parastataux" (n° 2316)

(La réponse sera donnée par le ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration)

De heer **Servais Verherstraeten (CVP) :** Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u bent op dit ogenblik bezig met de implementatie van uw Copernicus-voorstellen. De bevraging is afgelopen. We zullen binnenkort de resultaten hiervan vernemen.

Naar aanleiding van een vraag enkele weken geleden hebt u ook gesteld dat u geen proefprojecten wou. Daarover bestaat discussie binnen het ministerie van Arbeid. Ondertussen zitten we natuurlijk met het gegeven dat een administratie, zelfs zonder implementatie en uitvoering van Copernicus, best zo optimaal mogelijk functioneert. Dit geldt uiteraard ook en niet in het minst voor de parastatalen. In het kader van een verbeterde werking van die parastatalen werd in april 1997 een koninklijk besluit uitgevaardigd dat reeds een wettelijk kader heeft gecreëerd om die parastatalen verder en meer te responsabiliseren, meer autonomie te geven en soepeler verloningskansen te bieden.

Servais Verherstraeten

Dit vergt uitvoering om dit wettelijk kader op het terrein te kunnen waarmaken. Op basis daarvan hebben parastatalen ontwerp-bestuursovereenkomsten opgemaakt en voorgelegd aan de minister van Sociale Zaken met de bedoeling daarover onderhandelingen te beginnen zodat nieuwe en aangepaste bestuursovereenkomsten kunnen worden gesloten. De minister van Sociale Zaken heeft ooit aan de pers verklaard dat hij dergelijke overeenkomsten wou afronden tegen april. We zijn ondertussen twee maanden verder en op dit ogenblik zijn die overeenkomsten er nog niet.

Mijn vraag is dan ook wat de reden is voor het uitblijven van die overeenkomsten. Komen ze er nog ? Of wacht men op de implementatie van Copernicus om vervolgens Copernicus-principes op te nemen in toekomstige bestuursovereenkomsten ? Zal die vertraging niet de efficiëntie van de actuele werking van die parastatalen in het gedrang brengen ?

Indien men wacht, suggereert u dan afwijkingen op de huidige ontwerp-bestuursovereenkomsten ? Zijn de huidige ontwerpen al dan niet tegenstrijdig met Copernicus ? Welke zijn terzake uw intenties en die van de minister van Sociale Zaken ?

Minister **Luc Van den Bossche** : Mijnheer de voorzitter, collega's, alvorens mijn antwoord te formuleren, wens ik eerst de aandacht op het volgende te vestigen. Het is duidelijk dat de toestand zoals geërfd bij de regeringswissel fundamenteel verschillend was tussen de ministeries en de sociale parastatalen. Bovendien bestond dit verschil omdat in sommige instellingen er processen waren opgestart die naar een nieuw management moesten leiden. Ik verwijs terzake naar de parastatale waarvan de leidend ambtenaar de heer Baecke is en waar de informatisering ver is doorgedreven. Als beheers-instrumentarium is men er tot een "cockpit-situatie" gekomen, waarin meer dan 97% van de inlichtingen automatisch binnenkwamen zonder bijkomende opvraging. De cockpit stelt een soort agenda op voor de directie.

Daarin zaten mogelijkheden om automatisch deviaties vast te stellen op allerlei vlakken. De interne audit naar de deviaties is bedoeld om duidelijkheid te brengen en eventueel bijsturingen door te voeren. Dat is een situatie die in vele departementen bestaat. Het is ook niet toevallig dat wij in Lissabon deze parastatale alsmede de parastatale met betrekking tot de rijksdienst voor kinderbijslag als voorbeelden hebben aangehaald. Men had daar immers reeds verregaande initiatieven genomen. Ik verwijs tevens naar de kruispuntbank die in Europa vrij smaakmakend is. Men kon dus onmogelijk zeggen dat de toestand gelijk was. Ik heb bij de eerste vergadering de leidend ambtenaren van de sociale parastatalen op hun vraag ook duidelijk meegedeeld dat ik niet vind dat men

het bij die voorsprong moest laten om de anderen in staat te stellen de opgelopen achterstand in te lopen. De door hen opgebouwde voorsprong moet ook verder worden gevalideerd. Dat is de uitgangsbasis.

De vorige regering had een aantal beloften gedaan en had in elk geval een stap gezet in de richting van een soort responsabilisering en van beheers-overeenkomsten. Ik verwijs dienaangaande naar het kaderbesluit van 3 april 1997 houdende maatregelen met het oog op het responsabiliseren van de openbare instellingen van de sociale zekerheid. In uitvoering daarvan werd een aantal uitvoeringsbesluiten voorbereid rond personeelsstatuut, controle, revisoren, enzovoort. In verband met deze uitvoeringsbesluiten werd het advies van de Raad van State gevraagd. Dat is weer specifiek voor de overheid. In uw laatste vraag hebt u uw ongeduld te kennen gegeven. Ik treed u daarin bij. Het ligt in mijn bedoeling ooit een publicatie te schrijven over het verschil in besluitvorming tussen de particuliere en de openbare sector. U zult dan opmerken hoe moeizaam de procedure verloopt om te trachten in de openbare sector enige wijziging tot stand te brengen. Ik neem het voorbeeld van de Raad van State. Ik geef toe dat de Raad van State soms zijn nut heeft. Daarnaast stel ik evenwel vast dat hij weigert een advies te geven in verband met het uitvoeringsbesluit rond het personeelsstatuut, omdat dit besluit dat vroeger werd uitgevaardigd, nog refereerde naar een personeelsstatuut dat intussen al een beetje was gewijzigd. Juridisch-technisch en formeel gezien heeft de Raad van State daarin gelijk. Inhoudelijk ligt dit anders en stel ik de medewerking en de bezorgdheid van de Raad van State in vraag om met het oog op goed bestuur snel tot beslissingen te komen. Ik bevind mij op dit ogenblik niet in een positie om hierop veel commentaar te geven, hoewel ik dit graag zou doen. Wel wil ik kwijt dat ik van mening ben dat de Raad van State zich schuilt achter het formalisme en het inhoudelijke aspect van zijn opdracht uit het oog verliest. Hij doet alsof hij geen verantwoordelijkheid heeft. Ik herhaal wat ik ooit heb gezegd, met name dat dit een vorm is van lucht trappen in het luchtledige. Dat is natuurlijk niet rendabel.

Intussen worden wij met een tweede feit geconfronteerd dat de zaken enigszins bemoeilijkt. Er werd namelijk beslist het openbaar ambt grondig te hervormen, waardoor er hoe dan ook een nieuw personeelsstatuut komt. Ik heb met de sociale parastatalen onderhandeld in het fameuze college. De oorspronkelijke optie - deze dateert uit de vorige legislatuur - van de sociale parastatalen was dat zij een specifiek personeelsstatuut wilden. Dat werd trouwens ook bepaald in het basisbesluit van 3 april 1997. Op basis van wat ik aankondigde, waren de sociale parastatalen vragende partij om dit uitgangspunt te veranderen op voorwaarde evenwel dat ik in twee uitzonderingen zou voorzien. Een eerste uitzondering was de

Luc Van den Bossche

mogelijkheid tot invoering van een algemene titel op het personeelsstatuut, een tweede uitzondering was een bijkomende mogelijkheid tot invoering van een specifieke titel voor deze of gene parastatale.

Dit lijkt mij een vrij goed voorstel. De regering heeft het voorstel dan ook overgenomen. Dit resulteerde in een wetsontwerp inzake sociale, budgettaire en andere bepalingen, dat recent in de commissie werd afgehandeld en thans ter bespreking in de plenaire vergadering voorligt. In het nieuwe systeem werd trouwens in een artikel van het wetsontwerp voorzien. De Copernicus-interventie heeft dus voor een wijziging van de positie van de bestuurlijke ambtenaren van de sociale parastatalen inzake het personeelsstatuut gezorgd. Er ontstond op die manier dus een dynamiek die de situatie echter niet vereenvoudigde of versnelde.

Een tweede probleem - ik verwijs naar het kaderbesluit van 3 april 1997 - betreft de uitwerking van een aangepast controleorgaan, dat werd onderschat of alleszins niet genoeg werd uitgewerkt. Om een efficiëntere dienstverlening te krijgen, moet het controleorgaan zich aan de nieuwe mentaliteit aanpassen. Inzake de Copernicus-interventie leid ik momenteel een gemengde vergadering met ambtenaren-generaal van sociale parastatalen, ministeries, de Inspectie van Financiën en de Directie van de begroting van het ministerie van Financiën om de hele controlecyclus te herdefiniëren. Wij hebben gisterenmorgen over concrete teksten gediscussieerd. De vergaderingen met deze groep van 10 mensen, die elke week plaatsvinden, zijn bijna afgerond. Tussendoor vonden terzake ook een aantal werkgroepen plaats. Tegen einde september 2000 zullen we met de verschillende partners een volledig herziene controlecyclus in het verlengde van de Copernicus-nota hebben bereikt.

Hier doet zich hetzelfde probleem voor. Ten eerste, moet in het kader van de beheersovereenkomst de voorafgaande controle, de vroegere ex ante-controle die strijdig is met de responsabilisering, door een meer procesgerichte controle worden vervangen. Ten tweede, moet er een evaluatie van meetindicatoren zijn. Ten derde, moet er een doelmatigheidscontrole zijn die slechts efficiënt is als men ook een analytische boekhouding heeft. Om dit nieuwe controleorgaan te specificeren worden gesprekken tussen de verschillende kabinetten gevoerd. De Copernicus-interventie vraagt echter ook meer diepgang in de filosofie achter het besluit van 1997 als men een beheersovereenkomst wil met een autonome controlecyclus. Anders krijgt men een semantische autonomie die niets inhoudt. Inzake de timing wordt dus in meer tijd voorzien omdat de wijzigingen verder gaan dan aanvankelijk vooropgesteld. Er is dus enige vertraging door de inwerking van de Copernicus-nota die verder reikt dan het besluit van 1997. De ambtenaren-generaal van de sociale parastatalen stonden er trouwens achter

dat de Copernicus-nota verder reikte. Een aantal onder hen hebben er in het verleden steeds voor gepleit om verder te gaan dan de bepalingen van het besluit van 1997. Er bestond bij de partners in eerste instantie dus een *aha-erlebnis* en ook enig jolijt omdat men vanuit de overheid een aantal zaken voorstelt waarvoor zij altijd hebben gepleit. Ik heb dus niet de eerste stap gezet. Het waren integendeel de partners die er reeds in 1997 op aandrongen om verder te gaan maar die toen werden afgeremd. Dat was de motivatie van het samenspel tussen de verschillende partijen.

Een aantal sociale parastatalen hebben reeds ontwerpen van bestuursovereenkomst intern goedgekeurd. Inzake de goedkeuring van deze ontwerpen worden reeds een aantal gesprekken gevoerd. De officiële onderhandelingen tussen de sociale parastatalen en de bevoegde ministers zullen in het najaar van 2000 plaatsvinden. De bestuursovereenkomsten die hun discussies hebben beëindigd, kunnen tegen 1 januari 2001 in werking treden. Er zijn een aantal sociale parastatalen die inzake de uitwerking en de goedkeuring van de bestuurs-overeenkomst vertraging hebben en niet ver genoeg zijn gevorderd. Zij krijgen maximaal één jaar de tijd om zich verder voor te bereiden, dus tot 1 januari 2002.

Vervolgens behandel ik een reeks andere vragen die u onder nummer twee hebt gerangschikt. Wenst u voor de toekomstige bestuursovereenkomsten Copernicus-principes te verwerken? Ik heb al uitgelegd hoe de interactie werkt. Het gaat dus niet zozeer om de formele beslissing om u aan Copernicus aan te passen. Dat zou trouwens fout zijn. De specificiteit speelt een grote rol. Wat gemaakt is voor de omgeving van de ministeries is zeker niet tot de laatste komma toepasselijk op hen. De interactie wordt echter wel door hen zelf gezocht.

Zijn de bestaande ontwerpen strijdig met het Copernicus-plan? Neen. Het besluit van 1997 was niet in strijd met het Copernicus-plan. We kunnen nu verder gaan dan in 1997, maar alles ligt in het verlengde van de filosofie van 1997. Het is trouwens zeer merkwaardig dat er vrijwel geen discussie was bij een aantal van de leidend ambtenaren. Zij hebben niet liever dan zich daarbij te kunnen aansluiten.

Het is dus geen aparte Copernicus-hervorming. Het zou trouwens oneerlijk zijn om dit te beweren, gezien de inspanningen die intern gebeurd zijn. Er is vrij veel capaciteit aanwezig. Ik zeg u in alle eerlijkheid dat er bij sommigen een grote cultuurverandering is geweest. Men moet dus respect durven op te brengen voor de geleverde prestatie. In de pers heeft men soms de neiging om het geheel af te schilderen als een monolithisch blok. De overheid is achteropgeraakt. Sommigen zijn niet achteropgeraakt, maar zijn echter in moeilijke omstan-

Luc Van den Bossche

digheden ver geëvolueerd. Het zou dus verkeerd zijn een Copernicus-bis document op te leggen. Het zou ook ingaan tegen de responsabiliseringsdynamiek die volop aan de gang is.

Vervolgens was er de vraag of ik voorafgaandelijk overleg plan.

Ten eerste, er zijn twee vertegenwoordigers van de sociale parastatalen in de nieuwe versie van het college van secretarissen-generaal. Deze twee mensen zijn permanent aanwezig.

Ten tweede, ik krijg altijd de agenda's van het college. Telkens als er iets interessant ter sprake komt of als ik iets met hen wil bespreken, ga ik zelf naar het college van de sociale parastatalen. De discussie verloopt dan zeer open. Bij de verdere implementatie zal dit het niveau worden waarop er in de toekomst met elkaar zal worden van gedachten gewisseld.

De timing heb ik al gegeven. Druist de huidige vertraging in tegen de ambities om tot een efficiënt bestuur te komen? Elke vertraging druist hiertegen in. De operatie verloopt uitermate ingewikkeld en moeizaam, ook door de hele omgeving waarin de overheid zich bevindt. Men verliest de facto tijd door een aantal discussies. Soms gaan die discussies over respectabele principes die in de Grondwet of in wetten zijn ingeschreven of over managementprincipes. Men bepaalt zijn keuze uit de short list. Men kan juridisch de zaken bemoeilijken. Ze worden trouwens bemoeilijkt door het doorgedreven principe van de gelijke toegang tot het openbaar ambt. Zelfs bij een keuze uit de short list moet men een motiverende vergelijking maken.

Dit is een niveau van competentie dat soms zeer hoog ligt. Dit is uitermate vervelend, ook voor de kandidaten in kwestie. Ik heb meegemaakt dat twee van de drie voorgestelde kandidaten mij inzake competentie gelijkwaardig leken. Ik opteer dan voor een van de twee kandidaten omwille van de omgeving waarin hij moet werken. Dat is een karakteriële inschatting van de persoon in kwestie en van de omgeving waarin hij moet werken. Had ik op dat ogenblik dezelfde selectie moeten doen met dezelfde kandidaten in de Vlaamse gemeenschap, rekening houdend met het niveau van informatisering, dan zou ik de andere kandidaat hebben gekozen.

Volgens mij was er een ander karakter nodig in een andere omgeving. Men zal dit in de toekomst op papier moeten zetten. Dit was in een contractuele situatie, maar het is natuurlijk uitermate vervelend. Het zijn zaken die men moet inschatten. Ik weet ook wel dat alles zo snel mogelijk moet gaan. Toch, tussen droom en daden is er een groot verschil. U vraagt terecht ervoor te zorgen dat de betrokkenen ondertussen effectief worden tewerkgesteld. Indien dat zou kunnen, is het Copernicus-plan niet nodig.

Bedrijven waar de bedrijfsleiding niet investeert in research en development of in de aanpassingen van de logistiek overeenkomstig de laatste ontwikkelingen van de technologie, mogen de beste werknemers van de wereld hebben, ze verliezen. Met andere woorden, het systeem moet gericht zijn op responsabilisering. Daartoe moet ik een totaal andere cultuur aanbrengen. Ook in een groot privé-bedrijf is er potentiële kracht. Ook wij zijn een groot bedrijf. Ook in een privé-bedrijf zal men u zeggen dat een vertegenwoordiging van 6 tot 7% aan zwakke werknemers een succes is. Een ander feit is dat men bekwame werknemers de kans moet geven zich te ontplooiën. Men moet ook een omgeving creëren waarin zij dat kunnen doen.

Op dit ogenblik spreekt men van competentiebeheer en human research. Vroeger was er personeelsbeheer overeenkomstig bepaalde regels. Er is dus nog een grote weg af te leggen. Zelfs al hebben wij op papier beslissingen genomen, dan nog zal de weg lang zijn.

Op het ogenblik dat in het kader van de management-overeenkomsten de leidinggevend ambtenaren zullen zijn aangesteld, zal de process-engineering moeten worden doorgevoerd. Enkele processen kunnen worden vooruitgeschoven. Ik denk bijvoorbeeld aan vreemdelingen en gehandicapten. Op die twee vooruitgeschoven processen kan dan een nieuw model worden toegepast. Er bestaat nu een model. Ik verwijs dienaangaande naar de spin off-bedrijven. Eén bedrijf is daarin geïnteresseerd. Het bedrijf heeft een methodiek om te simuleren welk effect een nieuw proces zal hebben, vooral bij variabiliteit van de werklust. Dat is sommige diensten eigen. Normaal maakt men dan een proces op de gemiddelde werklust, wat eigenaardige effecten kan vertonen. Als men evenwel de variabiliteit van de werklust input in het proces zelf en in de simulatie, dan krijgt men een overzicht van de effecten, rekening houdend met het proces zoals het werd gedefinieerd en de personeelsimplementatie. Die zaken zullen ondertussen doorgaan. Hiermee wordt een proces, een instrumentarium in gang gezet. Als ik in het najaar een aantal personen gedurende negen maand een academische opleiding kan laten volgen, dan zullen zij na een jaar afgestudeerd zijn, maar het nut daarvan zal zich pas veel later manifesteren. Dat geldt ook hier. Men gaat in ieder geval door. Het wordt in geen geval het scenario waarbij de parastatalen op de ministeries zouden moeten wachten. Er is wel een spontaan samenspel tussen de Copernicus-filosofie en de parastatalen. Dit betekent dat een aantal zaken worden aangepast teneinde onmiddellijk te kunnen verder gaan, waardoor wel degelijk in zekere mate tijd wordt verloren.

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord. U werpt naar sommige parastatalen terecht bloempjes.

Servais Verherstraeten

Ten eerste, zullen de gesprekken die in het najaar zullen plaatsvinden om een aantal parastatalen tegen 2001 en andere tegen 2002 te finaliseren, plaatsvinden met de beheersorganen of met de administratieve top dan wel met beide ?

Ten tweede, u zegt een aantal parastatalen te willen finaliseren tegen 1 januari 2001. Impliceert dat ook het statuut ? Dit is toch relevant, want hoe langer er over één statuut wordt gebakkeleid, hoe meer sommigen bezig zijn met de bespreking over wat met het statuut gaande is dan over de organisatie en de werking ervan.

Minister **Luc Van den Bossche** : Ten eerste, het zal vooral met de administratieve top zijn, maar in die omstandigheden kan het nodig zijn te spreken met de beheersorganen. Indien bepaalde opmerkingen de filosofie van het beheersorgaan een beetje aantasten, dan is het logisch dat men spreekt met het beheersorgaan, maar pas in de tweede orde.

Ten tweede, het statuut zal een evolutief gegeven zijn, dat we geleidelijk zullen moeten herzien. Normaliter zou tegen 2001 de herziening van het statuut inzake evaluatiemethode en mandaten vrijwel rond moeten zijn.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

Collega's, het zal u misschien verwonderen, maar wij hadden hier afgesproken met de minister van Financiën om 11.15 uur. Indien ik goed ben ingelicht, moet hij namelijk antwoorden in de plaats van de minister van Binnenlandse Zaken. De minister van Binnenlandse Zaken bevindt zich in het buitenland, zoals hij vorige week heeft aangekondigd. Wij hebben ons in de commissie beraden of wij in die omstandigheden toch zouden voortwerken en de commissie was het daarmee eens. Indien we deze vragenronde niet zouden laten plaatsvinden, moet zij trouwens worden uitgesteld tot oktober 2000. Wij zetten dus dadelijk onze werkzaamheden voort. Minister Reynders wordt verwacht om 11.15 uur. Ik stel voor onze werkzaamheden een tiental minuten te schorsen.

De vergadering is geschorst.

La séance est suspendue.

- *De vergadering wordt geschorst om 11.04 uur.*

- *La séance est suspendue à 11.04 heures.*

- *De vergadering wordt hervat om 11.18 uur.*

- *La séance est reprise à 11.18 heures.*

De vergadering is hervat.

La séance est reprise.

Interpellatie van de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "zijn uitspraken over de werking van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen" (nr. 461)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Financiën)

Interpellation de M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "ses déclarations concernant le fonctionnement du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides" (n° 461)

(La réponse sera donnée par le ministre des Finances)

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de minister van Binnenlandse Zaken is op dit ogenblik niet hier. Ik zal mijn vraag stellen aan de minister van Financiën, die deze aangelegenheid ongetwijfeld van zeer nabij volgt aangezien hij zijn collega Duquesne hier vervangt. Ik zie dat collega de Donnée bevestigend knikt.

Het is door een interview met de minister van Binnenlandse Zaken in De Standaard dat de stok in het hoenderhok werd gegooid, of - zo u wilt - de steen in de kikkerpoel. Hij bekleedt nu één jaar het ambt van Binnenlandse Zaken en toch is zijn aangekondigde rendez-vous met de geschiedenis inzake een nieuw vreemdelingenbeleid nog altijd niet doorgegaan. De modelstaat moest er ongeveer op dit ogenblik in geslaagd zijn de asielproblematiek, in de breedste zin van het woord, op te lossen. Dit ging snel en efficiënt gebeuren, met humanité en fermeté. De minister had aangekondigd dat hij zou aftreden indien er einde 2000 nog een achterstand zou bestaan bij de dienst Vreemdelingenzaken. Met andere woorden, indien de arriéré niet zou zijn weggewerkt, zou hij einde 2000 ontslag nemen. Ik denk dus dat de eerste minister spoedig zal worden in kennis gesteld van het ontslag van de minister van Binnenlandse Zaken, want het aantal dossiers zal tegen het einde van dit jaar meer dan verdubbeld zijn.

Bij het aantreden van de regering werd in de regeringsverklaring een soort Brave New World - een prachtige nieuwe wereld - verkondigd op het vlak van de asielproblematiek, maar ook daarbuiten. De drie pijlers, die door de regering zelf waren aangekondigd, zouden een nieuwe drie-eenheid vormen met betrekking tot het vreemdelingenbeleid. Er was de pijler van de regularisatie, er was de pijler van de uitwijzing en er was de pijler van de nieuwe asielprocedure.

Pieter De Crem

We zien nu dat die regularisatie eigenlijk fragmentarisch gebeurt. In een interview met de eerste minister in de Standaard las ik vanmorgen het volgende : "De eerste minister lacht als we hem de woorden 'snel en efficiënt' voor de voeten werpen, als men hem de vraag stelt hoeveel regularisaties er al zijn." En dan volgt een parafrase : "Alle dagen worden dossiers goedgekeurd, maar voor een precies aantal moet u zich tot de minister van Binnenlandse Zaken wenden. Daar zullen ze u zeggen hoeveel honderden, duizenden dossiers er klaarliggen."

De minister van Binnenlandse zaken heeft ons vorige week gezegd dat er tweehonderd dossiers op zijn kabinet ambtelijk zijn afgehandeld. Van die tweehonderd dossiers komt één derde in aanmerking, twee derde niet. Van dat één derde moet er nog een onderzoek in de maatschappij gebeuren. Met andere woorden, er zijn op dit ogenblik vierendertig dossiers die in aanmerking komen voor definitieve regularisatie.

De regularisatie op zich is dus een grote mislukking. We zouden daar lang over kunnen uitweiden. De aankondiging van die regularisatieperiode was natuurlijk totaal verkeerd, evenals de werkmiddelen en het doel. Dat is echter niet het oogmerk van deze interpellatie.

Er zou ook een uitwijzingsgegeven totstandkomen als sluitstuk van een nieuw vreemdelingenbeleid. We hebben de regering daarin altijd gesteund, hoewel dit een bijzonder moeilijk punt is dat grote turbulenties veroorzaakt.

We hebben echter gezien dat sinds de vaudeville in Gent, met de uitwijzing van de Slowaken, er nog maar sporadisch wordt uitgewezen en dat er sedert nieuwjaar helemaal niet meer wordt uitgewezen. Er zijn alleen gereserveerde plaatsen op toestellen van binnenlandse en buitenlandse luchtvaartmaatschappijen. Uitwijzen echter, gebeurt niet meer.

Het derde punt, waarvoor wij zelf ook een voorstel hebben ingediend, betreft de nieuwe asielprocedure. Die komt er niet ! Ik las vanmorgen in het weekblad Knack een interview met de heer Van der Slijke, een pionier in de illegalenwerking in België en lid van de regularisatiecommissie. Daarin las ik dat wat wij altijd al hebben meegedeeld en beklemtoond - dat er over die nieuwe asielprocedure geen consensus is en er geen geld voor is - wordt bevestigd vanuit het terrein.

Ik lees : "Vraagsteller : De regering zou de huidige instanties afschaffen en samensmelten tot één nieuwe, efficiënte asielinstantie. Hoe zit het daarmee ?"

Van der Slijke antwoordt : "Niets meer van gehoord. Er zijn daar momenteel zelfs geen teksten voor. Ik begin te vrezen dat het dezelfde kant opgaat als met die rege-

ringscommissaris en andere maatregelen die na de dood van Sémira Adamu werden aangekondigd. Die plannen zijn dan ook spoorloos verdwenen. Het is eigenlijk een levensgroot probleem. Dit gaat zich wreken op de regering."

Dan is er tenslotte ook nog de rechtsonzekerheid die deze hele situatie met zich brengt en vooral het perfide systeem van de mensenhandel. Bovenop dit alles roept uw collega van Binnenlandse Zaken in volle vergadering als een ultieme noodkreet uit dat als er een mirakeloplossing is, men ze hem moet geven ! Dat is dus het nieuwe adagium na één jaar paarsgroen beleid op vreemdelingenzaken : bestaan er mirakels, zo ja, geef ze mij.

Dit staat in contrast met sommige anderen die door de tremolo's van de minister van Binnenlandse Zaken wat verdoofd waren. Zij stelden zich erg begripvol op door meewarig het hoofd te schudden voor zoveel onmacht en de geveinsde emotionaliteit van de minister van Binnenlandse Zaken. Wij leggen ons daar niet bij neer. Ik vraag u de boodschap mee te delen aan uw collega dat hij het dossier niet beheerst en dat hij de meest machteloze minister is van het kabinet Verhofstadt I.

De bewijzen hiervoor zijn er in overvloed. Een levensgroot probleem is bovendien, mijnheer de minister van Financiën, de vertaling van het beleid, zowel de letterlijke als de bestuurlijke. Zij is voor de Vlamingen onbegrijpelijk. Wij weten niet hoe dit beleid moet worden geïnterpreteerd. 's Morgens op de radio en 's avonds op de televisie horen we verklaringen van de kabinetschef van de minister van Binnenlandse Zaken.

Behoudens wat ambtelijke verklaringen voegt hij er ook wat politieke beschouwingen aan toe. We hebben dat niet alleen meegemaakt bij de regularisaties en de uitwijzingen, maar ook bij Euro 2000. Ik vind dit een bijzonder eigenaardige evolutie. Het is waarschijnlijk de nieuwe communicatiepolitiek, dat leden van een kabinet nu ook al politieke uitspraken doen. Ik dacht nochtans dat het de gewoonte was dat in publieke verklaringen van kabinetsleden beleidsmaatregelen naar voren werden gebracht, zeker in het geval van Binnenlandse Zaken. Dit gebeurt nu niet meer. Nu worden politieke verklaringen afgelegd.

Er is een 'doublure' van de minister van Binnenlandse Zaken, met name de heer Pascal Smet, adjunct kabinetschef. Hij is nota bene een SP'er die op een PRL-kabinet het beleid gaat uitstippelen. Dat is dus die nieuwe politieke cultuur ? Dit is 'du jamais vu', zo noem ik dat. Het is toch wel heel eigenaardig dat die persoon aan de meerderheid van dit land in de taal van Walschap kond moet doen van wat de minister van Binnenlandse Zaken allemaal oreert. Het wordt bovendien gelardeerd met

Pieter De Crem

vrijwel onbegrijpelijke frases in het middelnederlands door uw collega van Binnenlandse Zaken in de trant van "U zal zien wat u zal zien." Bij het grootste deel van de Vlamingen leidt dit tot bijzonder grote problemen.

Er bestaat een grote verwarring. Wij weten niet wie nu bevoegd is voor Binnenlandse Zaken. Is dat nu 'Tony' Duquesne of Pascal Smet ? Ik durf mij niet te wagen aan een vermenging van de twee namen, want dan kom ik uit bij Pascal Duquesne. Ik zal het dus maar zo laten.

Alsof dit alles nog niet voldoende is, heeft de heer Willockx zichzelf uitgeroepen tot kandidaat Nobelprijswinnaar, bevoegd met het uitwijzingsbeleid.

Ik heb hier nog een feit waarmee de minister van Binnenlandse Zaken werd geconfronteerd in het ochtendnieuws. Het was deze keer niet de kabinetschef die hem verblijdde met enig nieuws, maar de heer Willockx zelf die zichzelf de promotie tot commissaris van het uitwijzingsbeleid had toegekend. Tot daar één jaar 'efficiente humanité et fermeté'.

Het is pijnlijk om te zien dat u, de minister van Financiën, vaak een troostende schouder moet aanbieden aan een uithuilende minister van Binnenlandse Zaken. Wij horen dat van uw collega's, mijnheer de minister. De minister van Binnenlandse Zaken moet zich voortdurend verzekeren van de steun van zijn collega's. De minister die hier voor u aanwezig was, de heer Van den Bossche, zei : "Duquesne is als iemand die om het half uur aan zijn lief vraagt of zij hem nog graag ziet.". Zo gebeurt het ook binnen de regering. Hij is niet zeker van de wederkerigheid van de liefde.

Alle hervormingen die werden aangekondigd zijn blijven rammelen. Daarom heeft de minister van Binnenlandse Zaken een zondebok gezocht, meer bepaald in het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatslozen. Dit is natuurlijk een beproefde truc. Wanneer men in een hoek wordt gedreven, gaat men een aantal slachtoffers zoeken. Het is wel zeer eigenaardig, want eerst zou dit slachtoffer worden afgeschaft.

In al zijn ijver wou de minister van Binnenlandse Zaken - dat was nog in de periode toen hij er was als hij er niet moest zijn en er niet was als hij er wel moest zijn - de drie bevoegde administraties afschaffen. U herinnert zich dat wellicht nog wel. Hij wou de Vaste Beroepscommissie afschaffen en de dienst Vreemdelingenzaken die strikt genomen nog onder zijn bevoegdheid viel, maar ook het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatslozen wou hij afschaffen. Het was hem even ontgaan dat dit ressorteerde onder een internationale instelling.

Na de aangekondigde afschaffing gingen die diensten plots opnieuw een eigen leven leiden nadat ze bevolkt waren door wel bijzonder bekwame krachten - volgens

de nota van de minister licentiaten in de rechten. Sindsdien bestaat er een dubbele categorisering in dit land : de bekwamen zijn de licentiaten in de rechten. Collega de Donnée, licentiaten in de handels- en consulaire wetenschappen en alle andere categorieën zijn er dus aan voor de moeite. Wij zijn onbekwaam om hier om het even wat over te zeggen.

Zo komen wij opnieuw bij de FAI en de FAA.

Toen de minister geen moed of manoeuvreerruimte meer had, legde hij de schuld bij de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen. De minister heeft nog één bevoegdheid, zoals hij heeft gezegd in De Standaard - ere wie ere toekomt : "Au moins j'ai la compétence de dire zut". "Ik mag tenminste nog zut zeggen". Tot daar de bewegingsruimte van de minister van Binnenlandse Zaken binnen de regering en binnen het kabinet. Dus, van minister-fantôme naar minister-zut.

Mijnheer de minister van Financiën, ik wou me onthouden van een aantal vragen die ik aan de minister zelf wou stellen. Omdat u wellicht evenveel terrein- en dossierkennis als hem hebt, aangezien hij vaak op uw schouder komt uithuilen, zal ik de vragen aan u stellen.

Waarom viseert de minister van Binnenlandse Zaken eigenlijk de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen ? Het gaat hier immers heel duidelijk om een zogenaamd waterval- of domino-effect. Na de diensten die zagezegd goed werkten, na de Vaste Beroepscommissie, zal het Commissariaat-Generaal ongetwijfeld ook weer worden geconfronteerd met een ongelooflijke waterval. Ik bedoel dat, wanneer het Commissariaat-Generaal zijn werk zal hebben gedaan, de Vaste Beroepscommissie haar werk zal moeten doen.

De achterstand op de dienst Vreemdelingenzaken zou gezakt zijn van meer dan 19 000 dossiers naar 12 600 dossiers. Dat zijn er dus 6 000 minder dan einde 1999. De minister kan goed tellen, maar dat zijn er nog steeds 3 500 meer dan bij het aantreden van de regering. Hoe komt dat ? Het is eigenlijk een gemakkelijke som. Het komt omdat er 5 000 technische weigeringen zijn. Er zijn dus 5 000 dossiers die niet meer bij de dienst Vreemdelingenzaken gekend zijn, omdat het gaat over personen die gewoon niet meer opdagen. Dan moet de commissaris-generaal natuurlijk opnieuw beginnen met zijn werk. Het is de taak van de commissaris-generaal om de eerste en de tweede verklaring met elkaar te vergelijken. Als er geen eerste verklaring is, omdat er meer dan 5 000 technische weigeringen zijn door de zogenaamde no-show, dan moet de commissaris-generaal natuurlijk zijn werk doen.

Zijn bij die 12 600 dossiers de nieuwe aanvragen meegerekend, ik bedoel de aanvragen die ressorteren onder de nieuwe procedure van de eenmalige regularisaties ?

Pieter De Crem

Indien niet, hoeveel dossiers liggen er thans op de dienst Vreemdelingenzaken ? Wat is het totaal van de dossiers die moeten worden behandeld bij het Commissariaat-Generaal en de Vaste Beroepscommissie ?

- Voorzitter : de heer **Denis D'hondt**

De minister zegt altijd dat hij bijkomend personeel zal zoeken. Hoeveel bijkomende personeelsleden worden voor de afhandeling van de asielaanvragen bij de dienst Vreemdelingenzaken ingeschakeld ? Hoeveel bij het Commissariaat-Generaal en de Vaste Beroepscommissie, en van welk niveau ?

Het Commissariaat-Generaal verwerkt op dit ogenblik bijna 50% meer dossiers dan einde vorig jaar. Hoe groot is dat percentage bij de dienst Vreemdelingenzaken ?

Ik kom ook nog even terug op de taskforce, die aan het kabinet van de minister van Binnenlandse Zaken en aan het Commissariaat-Generaal wordt toegevoegd. Hierdoor komt de autonome werking van het Commissariaat-Generaal toch enigszins onder druk.

Ten slotte, mijnheer de minister van Financiën, is het voor u toch wel belangrijk dat de minister van Binnenlandse Zaken hier eigenlijk tot bloedens toe heeft beloofd dat hij voor bijkomend personeel bij de Raad van State zal zorgen. We mogen niet vergeten dat de Raad van State een bijzonder belangrijke rol speelt, zowel in beroep als in cassatieberoep. Het waterval- of domino-effect is ook van toepassing op de Raad van State. U weet ook dat de Raad van State snakt naar bijkomend personeel, niet alleen om de dossiers van de asielproblematiek op te lossen, maar wel om een goede werking te kunnen hebben. De Raad van State moet immers ook het administratieve contentieux, in de breedste zin van het woord, kunnen blijven doorvoeren.

Waar en wanneer krijgt de Raad van State bijkomende aanwervingen ? Als dit zou kunnen gebeuren na één jaar beleid, zou de regering weliswaar niet snel en efficiënt hebben gewerkt, maar zou ze toch zijn tegemoetgekomen aan de reële behoefte om tenminste de dossiers ambtelijk beter te kunnen afwerken.

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, deze toestand is niet abnormaal. De minister van Binnenlandse Zaken bevindt zich in het buitenland. De minister van Buitenlandse zaken zit overigens ook in het buitenland. Ik moet in de commissie ook in zijn plaats antwoorden. Ik heb alleen een schriftelijk antwoord dat ik zal voorlezen. Dat is alles wat ik kan doen. Ik heb zes vragen gelezen en heb dus ook zes schriftelijke antwoorden.

Mijnheer De Crem, het klopt dat bij het inhalen van de achterstand van de asielaanvragen het gekende watervaleffect speelt. Ik heb de diensten voorzien van extra personeel en verwacht derhalve een betekenisvolle productiestijging. Die is er reeds bij de dienst Vreemdelingenzaken, maar niet bij het Commissariaat-Generaal.

De vorige regering heeft vastgesteld dat er zich een productieprobleem voordoet op het Commissariaat-Generaal. Ik heb dus niets nieuws gezegd. Een groeiende achterstand moet echter worden vermeden. Alleen door een verhoogde productiviteit kan de groei van de achterstand van het Commissariaat-Generaal inherent aan het inhalen van de achterstand op de dienst Vreemdelingenzaken worden afgeremd.

Ten tweede, het totaal van de te behandelen dossiers bedroeg op 1 juli 2000 10 534, terwijl dit aantal op 1 februari 2000 nog 19 735 dossiers bedroeg. Op het Commissariaat-Generaal ging het over een aantal van 25 340 dossiers, wat ontvankelijkheid en gegrondheid betreft. Op de Vaste Beroepscommissie op 1 juli 2000 was dat aantal 1 008.

Ten derde, zijn er ook 137 extra personeelsleden bij de dienst Vreemdelingenzaken : 28 adjunct-adviseurs, 65 bestuursassistenten en 14 klerken.

Dit personeel doet meer dan alleen dossiers behandelen. Zij registreren ook, nemen vingerafdrukken en dergelijke meer.

Bij het Commissariaat-Generaal zijn 79 extra personeelsleden aangeworven. Daarvan zijn er 54 adjunct-adviseurs. Voorlopig zijn er geen extra personeelsleden voor de Vaste Beroepscommissie.

De productiecijfers die door de commissaris-generaal in de Standaard worden gegeven dienen sterk genuanceerd te worden. Uit een vergelijking van de productie in november-december 1999, enerzijds en mei-juni 2000, anderzijds blijkt inderdaad een substantiële verhoging van 2 057 dossiers naar 4 166. De productie op het jaareinde van 1999 was zeer laag, zodat de vermeerdering van het personeel met 79 mensen niet meer dan evident was.

Een correcte vergelijking van de eerste jaarhelft van 1999 met die van 2000 geeft reeds een ander beeld. In 1999 werden 7 508 dossiers behandeld, in 2000 waren dat er 9 008. Dat geeft voor de eerste helft van 1999 een gemiddelde van 1252 dossiers per maand tegen 1 501 in 2000.

Dat is dus een verhoging van 20%. In de periode mei-juni waren dat 2 933 dossiers tegen 9 719 dossiers. Dat geeft een vermeerdering van 325%. De vergelijking van de eerste jaarhelft van 1999 met de eerste jaarhelft van 2000 geeft 12 017.

Ook op uw vijfde vraag kan ik een antwoord geven. De autonome werking van het Commissariaat-Generaal wordt niet doorkruist door de coördinatie die tussen de diensten gebeurt in de task force. Het Commissariaat-Generaal heeft trouwens een vertegenwoordiger in de task force.

Didier Reynders

Ten slotte heb ik ook op uw zesde vraag een schriftelijk antwoord. De Vaste Beroepscommissie is een administratief rechtscollège en heeft een beheersplan dat gevormd wordt. De dienst Vreemdelingenzaken is een klassieke administratie die afhangt van de minister.

De werking van de dienst Asiel binnen de dienst Vreemdelingenzaken is bevredigend. De commissaris-generaal heeft een beheersplan dat echter niet voldoende wordt uitgevoerd. Ik heb aan hem een managementplan gevraagd dat weergeeft op welke wijze de hem ter beschikking gestelde middelen en personeel ingezet worden, om snel en efficiënt tot kwalitatief aanvaardbare beslissingen te komen. Dit plan moet mij eerstdaags worden bezorgd. We wachten hier dus op.

Over de bijkomende raadgever bij de Raad van State, heb ik geen precies antwoord op uw vraag. Ik meen wel dat er een wet is voor de uitbreiding van het kader, maar wat de aanwerving van de nieuwe raadgever bij de Raad van State betreft, heb ik geen precies antwoord. Ik zal het wel aan de minister van Binnenlandse Zaken vragen. U kunt dan misschien een schriftelijk antwoord krijgen, mijnheer De Crem.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord op de specifieke vragen. Ik ben niet de buikspreker van een of andere dienst, noch van het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen, noch van de Vaste Beroepscommissie.

Ik stel echter wel vast dat er toch het een en ander verkeerd loopt. Bij een snelle telling op het moment dat u uw cijfers gaf, heb ik gemerkt dat het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen minder personeelsleden telt, ondanks het feit dat zij de enige instantie is die in de twee fases van de huidige procedure tussenbeide komt. Zij komt zowel tussen op het moment van de ontvanke-lijkheid, als op het moment van de gegrondheid. Ik zeg dit maar als een bijkomende appreciatie bij de problematiek over de personeelsleden.

Voorts zal ik het antwoord dat de minister mij heeft gegeven onderzoeken. Toch zal ik een motie indienen. Ik heb ze hier bij me. Ik stel vast dat het asielbeleid zoals het werd aangekondigd faalt. Dit is geen vrolijke vaststelling, integendeel.

Wij hebben ons steeds verzet tegen het proces van de eenmalige regularisatie. Wij hebben gezegd dat de eenmalige regularisatie niet bestond.

Ik verwijs nogmaals naar het interview in Knack. Ik beweer niet dat Van der Slijke de waarheid in pacht zou hebben, maar hij speelt toch een belangrijke rol in de regularisatiecommissie. Volgens hem is het zonneklaar dat zich nu reeds een tweede en derde regularisatiegolf zal aanbieden, want velen zullen niet kunnen worden geregulariseerd op basis van de vooropgestelde criteria.

Zoals minister Duquesne ook heeft toegegeven, zou er voor de regering maar één oplossing bestaan, namelijk dat degenen die worden afgewezen voor regularisatie, zouden worden gerepatriëerd naar hun land van herkomst.

Indien er inderdaad ongeveer 36 000 regularisatieaanvragen zijn die betrekking hebben op 52 000 personen, een vierde van het potentieel dat kon worden geregulariseerd, dan blijven er volgens de 1/3-regel 160 000 tot 170 000 personen die nog niet zijn opgedoken. De regering zou dan kunnen overgaan tot massale uitwijzingen. Volgens mij is daarvoor geen maatschappelijk draagvlak en het past niet onze humanitaire visie of politiek, tot welke partij men ook behoort. U zult echter worden geconfronteerd met een tweede, en zelfs derde regularisatiegolf. We zullen dan ook vlugger dan verwacht in het Spaanse en Italiaanse scenario terechtkomen. Daarom blijven wij erbij dat onze procedure, geval per geval, een veel groter afschrikkingseffect zou hebben.

We zouden graag hebben dat de nieuwe asielwetgeving bij de Kamer wordt ingediend vóór het einde van het parlementaire reces. De State of the Union zal worden gegeven op 17 oktober 2000. Meer dan een jaar na het aantreden van deze regering heeft het parlement er recht op. Ook om politiek-tactische redenen kunt u niet anders dan ze in te dienen.

Mijnheer de minister van Financiën, ik reken erop dat u zich welwillend zult tonen om, samen met uw collega van Begroting, de knip niet meer op de beurs te houden. minister Duquesne heeft vorige week immers verklaard dat hij het allemaal wel wil, maar dat de collega van Begroting niet akkoord ging om een grote hervorming door te voeren, om van de verschillende diensten de FAA en de FAI te maken. Hij had berekend dat de inschaling, de reorganisatie en de benoemingen overeenkwamen met een bedrag dat ongeveer even groot was als dat van de politiehervorming. Er waren daarvoor geen middelen uitgetrokken. Dus zal er budgettaire en financiële moed aan de dag moeten worden gelegd.

Wij hebben ook een praktische vraag die niet ontdaan is van enige maatschappelijke realiteit. Omwille van de voorspelbare toename tijdens de zomermaanden juli, augustus en september, vragen wij maatregelen opdat de aanmelding bij de dienst Vreemdelingenzaken niet exponentieel zou toenemen. Deze morgen nog vernam ik dat de grote zomeraankomst, die ieder jaar piekt in juli, augustus en september, op gang is gekomen. De minister van Binnenlandse Zaken zou een aantal territoriale maatregelen moeten nemen om deze voorspelbare en nu reeds meetbare toename niet te laten doorgaan of in de mate van het mogelijke te beperken. Anders zal de minister een ander slachtoffer dan de commissaris-generaal moeten zoeken. In dat geval zou het wel eens kunnen dat de kip de vos opeet.

Pieter De Crem

Ten slotte, ik vraag dat men onmiddellijk en onverkort werk maakt van een personeelsversterking bij de Raad van State, om al haar taken naar behoren te kunnen uitvoeren. De wet is goedgekeurd, maar men wacht op een koninklijk besluit of op een ministerieel besluit om de benoemingen door te voeren.

Ik smee u dus bijna op mijn knieën om dit nog te doen voor de regering met vakantie gaat. Tot daar de teneur van de motie die ik indien.

Minister **Didier Reynders** : Ik zal de vraag in verband met de Raad van State voorleggen aan de minister van Binnenlandse Zaken.

De **voorzitter** : Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Pieter De Crem, Daniël Vanpoucke en Jean-Pierre Detremmerie en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellatie van de heer Pieter De Crem

en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken, betreurt ten eerste dat de minister van Binnenlandse Zaken zijn verantwoordelijkheid voor het falende asielbeleid afwentelt op de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;

beveelt de minister aan :

- voor het einde van het parlementair reces de aangekondigde nieuwe asielwetgeving bij het parlement neer te leggen;

- bijzondere en dringende maatregelen te nemen om de voorspelbare toename van het aantal asielzoekers in de zomermaanden af te remmen;

- om tenslotte onmiddellijk en onverkort werk te maken van een personeelsversterking bij de Raad van State om al zijn taken verder naar behoren te kunnen uitvoeren."

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Pieter De Crem, Daniël Vanpoucke et Jean-Pierre Detremmerie et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu l'interpellation de M. Pieter De Crem

et la réponse du ministre de l'Intérieur, regrette vivement que le ministre de l'Intérieur rejette sa responsabilité dans l'échec de la politique en matière d'asile sur le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides;

recommande au ministre :

- de déposer au parlement, avant la fin des vacances parlementaires, le projet de nouvelle législation en matière d'asile;

- de prendre des mesures particulières et urgentes pour freiner l'augmentation prévisible des demandeurs d'asile au cours des mois d'été;

- enfin, de renforcer immédiatement les effectifs du Conseil d'Etat en vue de permettre à ce dernier de s'acquitter correctement de ses tâches."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de dames Kristien Grauwels en Marilou Vanden Poel-Welkenhuysen en de heren André Frédéric, François-Xavier de Donnée, Charles Janssens en Tony Smets.

Une motion pure et simple a été déposée par Mmes Kristien Grauwels et Marilou Vanden Poel-Welkenhuysen et MM. André Frédéric, François-Xavier de Donnée, Charles Janssens et Tony Smets.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Interpellation et questions orales jointes de :

- M. Richard Fournaux au ministre de l'Intérieur sur "la mise en oeuvre de la réforme des polices" (n° 463)

- MM. André Smets et Jean-Pierre Detremmerie au ministre de l'Intérieur sur "la mise en oeuvre de la réforme des polices" (nos 2379 et 2380)

(La réponse sera donnée par le ministre des Finances)

Samengevoegde interpellatie en mondelinge vragen van :

- de heer Richard Fournaux tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de tenuitvoerlegging van de hervorming van de politiediensten" (nr. 463)

- de heren André Smets en Jean-Pierre Detremmerie aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de tenuitvoerlegging van de hervorming van de politiediensten" (nrs. 2379 en 2380)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Financiën)

M. **Richard Fournaux** (PSC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, j'aurais voulu dire au ministre de l'Intérieur qu'il peut paraître aberrant que, moins de dix jours après que MM. Van Peel et De Crem

Richard Fournaux

l'aient déjà interrogé sur l'état d'avancement de la réforme des polices, nous relançons la question en interrogeant à nouveau le ministre de l'Intérieur et, plus globalement, le gouvernement.

Le fait que M. Duquesne soit absent et que vous le remplaciez survient opportunément, puisque la majeure partie des questions ou des inquiétudes que nous souhaitons relayer ici ont, indéniablement, une connotation financière et/ou budgétaire.

Je voudrais me faire le porte-parole de très nombreux bourgmestres des communes de notre royaume, en particulier ceux des plus petites communes, qui s'inquiètent des conséquences que la réforme des polices aura sur les budgets communaux dès 2001, budgets dont bon nombre sont d'ailleurs en cours d'élaboration à cet effet.

Je dois également vous signaler qu'à l'occasion des derniers débats de notre commission, M. Duquesne a déjà répondu aux interpellations, mais j'ai pu prendre connaissance dans le détail des questions posées et des réponses y apportées. Aussi, je puis vous certifier qu'il n'y a pas de quoi apaiser les craintes qui sont légitimes.

La première d'entre elles vise manifestement le manque de concertation avec les autorités communales dans leur globalité. Même s'il est vrai qu'à l'époque, M. Tobback avait organisé des contacts avec les bourgmestres, en menant des opérations décentralisées, il ne s'agissait pas moins que d'une grande réunion à laquelle le ministre participait. Quelques questions étaient posées. La réforme des polices en était à son début, juste avant les élections législatives, et hormis les grands principes d'organisation de la fusion, il convient de reconnaître que nous ne sommes pas entrés dans le détail.

Dans le cadre de la mise en place des ZIP, les gouverneurs de province ont eu des concertations avec les communes, là où un problème se posait et non dans d'autres lieux, mais celles-ci n'avaient d'autre but que de tenter de trouver des accords entre les communes qui ne voulaient pas faire partie de la ZIP. Aucune concertation n'avait lieu en matière budgétaire, d'équipement, etc...

Nos collègues du CVP ont, à juste titre, fait remarquer la semaine dernière que la ou les concertations avec des institutions telle que l'Union des villes et communes en Wallonie ne fonctionnait pas très bien. Ce n'est donc pas par ce biais que les bourgmestres pourront obtenir des informations complémentaires.

Dans la réponse donnée par M. Duquesne la semaine dernière, j'ai perçu une logique qui me paraît dange-reuse. C'est d'ailleurs la raison de mon interpellation. Il prétend qu'il vaut mieux attendre le lendemain des prochaines élections communales et la mise en place des nouveaux bourgmestres et conseils communaux pour organiser la concertation avec les communes. En

tant que démocrates, nous devons donner raison à cette philosophie. Mais d'un autre côté, nous pouvons craindre, à la lecture des accords intervenus il y a quelques jours entre les représentants du personnel communal et le ministre de l'Intérieur, que d'ici l'installation de ces nouveaux conseils communaux, le processus de la réforme des polices se poursuive malgré une concertation parfois défailante avec les bourgmestres et les communes. Dès lors, des mesures peuvent être prises, y compris sur le plan budgétaire ou de la gestion du personnel, avec toutes les conséquences financières qui en découlent pour les communes, et ce sans beaucoup de réaction de la part des bourgmestres qui sont pour la plupart en campagne.

Nous serions en droit, monsieur le ministre, de dire au gouvernement que nous sommes d'accord de ne pas organiser une concertation institutionnelle avec les bourgmestres d'ici l'installation des nouveaux conseils communaux, mais qu'en revanche, il ne faudrait pas aller trop loin dans les décisions à prendre en matière de réforme des polices, notamment à cause de leur implication sur les budgets communaux, et ce tant que les nouveaux conseils communaux n'auront pas été installés.

Vous savez, monsieur le ministre, que nous avons confiance en vous, mais si cette confiance n'existait pas, on pourrait être amené à croire que l'on pourrait profiter de la période dans laquelle nous entrons pour avancer à grands pas dans la réforme des polices et ce, sur le dos des pouvoirs communaux. Il faut que la relation de confiance qui existe entre nous actuellement puisse se maintenir.

Jusqu'à présent, les bourgmestres du royaume gardent confiance dans le gouvernement car ils ont toujours entendu de la part du ministre de l'Intérieur que la réforme des polices ne se réaliserait pas au détriment financier des communes. Or, force est de constater que plus les jours passent, plus nous doutons des principes qui ont toujours été affirmés de façon très claire.

Une autre inquiétude pèse également sur la relation de confiance existant entre nous et l'ensemble du gouvernement. C'est d'ailleurs en cela que votre présence se justifie, monsieur le ministre. En effet, il ne faudrait pas que le pouvoir fédéral tienne de grands discours sur la diminution de la fiscalité mais qu'à cause de la réforme des polices, les pouvoirs communaux soient obligés, à partir de l'année prochaine, non seulement de maintenir l'impôt communal actuel, mais peut-être aussi de procéder à une augmentation de la fiscalité pour faire face aux nouvelles charges imposées par la réforme des polices.

Si vous me le permettez, je vais prendre quatre éléments un peu plus concrets avec quatre groupes de questions pour ces quatre éléments, et j'en terminerai là.

Richard Fournaux

Le premier, c'est tout ce qui concerne le personnel. Monsieur le ministre, nous souhaiterions savoir de manière très claire et très nette quel sera l'impact pour les budgets communaux du résultat de l'accord intervenu entre le ministre et le gouvernement et les organisations syndicales. On nous dit que l'impact sera nul puisque les augmentations qui ont été accordées seront financées ou compensées par la dotation fédérale aux polices locales. Si tel est le cas, nous souhaiterions que ce soit clairement affirmé et qu'on nous dise aussi pour quel délai. Je pense que l'on connaît tous la technique qui a été utilisée par certains autres niveaux de pouvoir, qui est d'inciter les communes à lancer telle ou telle politique, par exemple les assistants sociaux dans les polices. Puis, après deux ans, on vous dit "c'est terminé, vous devez le financer vous-mêmes". C'est très bien d'entendre aujourd'hui le ministre de l'Intérieur qui dit "OK, on a du lâcher du lest aux organisations syndicales, ce sera compensé par la dotation fédérale aux polices, y compris locales". Mais alors pour quel délai ? Il nous semble évident que cela doit être de manière permanente.

Toujours en ce qui concerne le personnel, il nous semble qu'il convient de remédier le plus rapidement possible au peu de précisions que les bourgmestres ou les responsables de zones interpolices reçoivent quant à la manière dont le personnel actuel de la gendarmerie va être affecté dans les zones interpolices. Or, à ce sujet-là, je dois vous dire qu'en ce qui nous concerne, c'est le flou le plus absolu tant en ce qui concerne l'aspect quantitatif que l'aspect qualitatif. Nous avons oui dire, monsieur le ministre, que dans certaines régions, certes, le nombre de personnes de la gendarmerie affectées à une zone interpolices reste le même, mais qu'il y a des transferts de personnel suivant des principes géographiques ou autres, voire même suivant certaines qualités de ces membres du personnel. Concrètement, il ne faudrait pas que la gendarmerie rapatrie vers la police qui deviendra la future police fédérale ce que l'on pourrait qualifier de certains corps d'élite, et que l'on transfère en revanche vers les polices locales les autres membres du personnel, sans vouloir les qualifier.

A tout le moins, il nous semble important de pouvoir clarifier la situation le plus rapidement possible tant sur l'aspect qualitatif que sur l'aspect quantitatif.

Deux, en ce qui concerne les bâtiments. Je dois vous dire, monsieur le ministre, qu'il est normal que chacun des bourgmestres représentant sa commune, même intégrée dans une ZIP pluricommunale, veuille à tout prix garder dans sa commune un point relais, un point de présence policière. Que ce soient les actuels bâtiments de la gendarmerie qui abriteront tout le monde ou l'inverse, que ce soit la Régie des bâtiments qui gère les bâtiments ou que ce soit la commune, peu importe. Mais manifestement, je le dis de manière non polémique pour

connaître un dossier de manière très précise dans ma commune, pour le moment, il y a un flou artistique qui règne sur tout cela et qui, vraiment, pose des problèmes aux communes en termes de planification budgétaire pour l'année prochaine déjà. Et je pense que la concertation entre le gouvernement fédéral et les bourgmestres ne peut pas s'arrêter à cette simple concertation. Elle doit aller plus loin et viser également la concertation avec le niveau régional. Or, je puis vous certifier, pour l'avoir expérimenté dans ma commune ce dernier dimanche à l'occasion de la visite du ministre ayant la tutelle sur les communes dans ses attributions au niveau wallon, qu'à l'heure actuelle, le ministre ne sait toujours pas non plus comment il doit réagir face aux demandes qui lui sont présentées de la part de certaines communes, par exemple pour l'intégration dans des plans triennaux ou autres choses du genre.

De manière très positive et constructive, ce que nous demandons au gouvernement, c'est qu'il prenne le plus vite possible en main cette concertation, nécessaire, et avec les bourgmestres, et avec les autres niveaux de pouvoir.

Troisièmement, tout ce qui concerne les normes minimales de sécurité.

On nous dit que le gouvernement veut revoir les normes minimales de sécurité comme une part commune, qu'il s'agisse de ZIP monocommunales ou de ZIP pluricommunales. Il nous semble un peu fâché que le gouvernement organise cette éventuelle réforme des normes minimales de sécurité sans que, parallèlement, les bourgmestres soient au courant du système de répartition du personnel de l'actuelle gendarmerie dans les communes.

Il est un peu facile de donner des injonctions de manière à ce que certaines communes, en particulier les plus petites, soient obligées d'augmenter leur personnel et, de l'autre côté, qu'on ne sache pas ce qui se passera au niveau de la gendarmerie.

A ce sujet, il semble apparaître une divergence de vues entre certains bourgmestres et des représentants du ministère de l'Intérieur, voire des forces de l'ordre - de police ou de gendarmerie -, parce que certains ne parlent plus de normes minimales de sécurité mais de respect du cadre. Dans certaines communes, entre le cadre et le respect de la norme minimale de sécurité, la différence est parfois considérable. Si l'on en venait à modifier ce critère, cela ferait très, très mal pour certaines communes sur le plan budgétaire. Nous souhaitons donc que tout cela soit clarifié.

Quatrièmement, la préparation des budgets 2001 dans les communes.

Richard Fournaux

Monsieur le ministre, nous sommes en période d'élections communales; il est faible le nombre de communes qui, dès à présent, préparent leur budget 2001. Il n'en demeure pas moins qu'en termes de planification communale, notamment d'investissements ou de personnel, un budget se prépare - même en période actuelle - pour l'année prochaine. Bien des choix doivent être faits, parfois rapidement, comme en matière de bâtiments ou de gestion de personnel.

Plus fondamentalement, je pense que le gouvernement doit donner des recommandations aux communes pour l'élaboration et la préparation des budgets 2001. Quelles recommandations formulez-vous à l'égard des communes pour la préparation de ces budgets 2001 ?

M. André Smets (PSC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, je me montrerai moins optimiste que mon collègue : si les informations qui circulent de plus en plus s'avèrent proches de la réalité ou exactes, je constate que les 8 milliards dont a parlé le ministre Duquesne à propos du financement de la réforme des polices, qui ne devrait pas se faire sur le dos des communes, ne serviraient plus qu'à régler le problème des nouveaux statuts, et que tout le reste serait dès lors à charge des communes.

C'est une première question que je me pose : le chiffre donné est-il exact ? J'ai eu l'occasion de le signaler en séance plénière la semaine dernière. Dorénavant, les 8 milliards couvrent-ils la partie qui engage le ministre au point de vue statutaire ? Il est vrai qu'il s'agit de faire une gestion des ressources humaines. Contrairement à ce qui a été prétendu au départ, les communes vont-elles se retrouver en charge de tout le reste, c'est-à-dire de tous les problèmes matériels, ce qui n'est pas peu de chose, des problèmes de véhicules, mais aussi des problèmes de communication et d'écoute ? Tout cela coûte extrêmement cher.

Je reste plein d'interrogations, d'autant plus qu'il m'intéresserait de savoir s'il est exact que, dans une note qui serait arrivée sur le bureau du ministre Vande Lanotte, l'inspection des Finances parle effectivement de 10 milliards, disant que le coût de la réforme des polices est manifestement sous-estimé.

Monsieur le ministre, vous savez qu'à l'heure actuelle - c'est la moindre des choses et c'est une thèse que vous avez toujours défendue -, gérer signifie assumer des responsabilités en connaissance de cause.

Dès lors, la première chose à faire est de mettre dans le coup les pouvoirs locaux, clairement, d'avoir des informations, sinon une rencontre, permanentes avec les villes et communes qui, à juste titre, s'inquiètent au vu des chiffres avancés, peut-être volontairement, par le ministre de l'Intérieur. En tout cas, il est extraordinaire

que les décideurs-payeurs que sont les villes et les communes soient à ce point ignorées alors qu'il leur reviendra de gérer l'essentiel des réalités financières vécues dans le cadre des problèmes de police, notamment.

Loin de moi l'idée qu'il ne fallait pas entamer de réforme : le tout est dans la manière de la faire en mettant dans le coup les pouvoirs locaux de façon normale. Monsieur le ministre, je suis profondément convaincu que vous n'accepteriez pas de travailler dans des conditions pareilles au sein d'une commune, sans connaître l'ensemble des éléments. Je constate qu'au niveau du financement du personnel, les communes ont été mises sur la touche.

Y a-t-il eu contact avec l'Union des villes et des communes après le 1er janvier ? Deux informations générales ont été données dans des rencontres qui ont eu lieu les 17 et 20 décembre à Mons et à Namur; depuis, plus rien, semble-t-il. Forcément, les bourgmestres demandent à juste titre, dans une lettre d'information qui vient de paraître, que "le financement de la réforme soit enfin tiré au clair".

Vous êtes ministre des Finances; je dis tant mieux. Je vous suggère de prendre le ministère de l'Intérieur en plus : ce serait d'ailleurs une manière de mieux respecter la communauté flamande puisque vous parlez parfaitement le néerlandais - et je tiens à vous en féliciter - : vous feriez enfin émarger au ministère de l'Intérieur des données financières parce que vous avez aussi le sens des responsabilités.

M. Jean-Pierre Detremmerie (PSC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, d'abord, je dois m'excuser auprès de vous de ne pas avoir posé mes questions la semaine dernière, car retenu à l'étranger. D'autre part, mes questions sont plus techniques et je comprendrai que les réponses ne soient pas toutes données aujourd'hui. Pour autant qu'elles soient reprises au rapport, je serai satisfait. D'ailleurs, ces questions n'émanent pas directement de moi, mais font suite à une dizaine de réunions de travail avec les responsables de la police et de la gendarmerie dans le cadre de la ZIP.

Bien sûr, monsieur le ministre, vous n'êtes pas sans savoir que les bourgmestres demandent que le financement de la réforme soit tiré au clair; c'est d'ailleurs le titre de la brochure que je viens de recevoir il y a quelques instants de "Politea". Je ne pense pas être en marge à ce propos.

J'ai six questions à vous poser. La première concerne le collège des procureurs généraux qui prévoit, au sein de chaque arrondissement judiciaire et dans le cadre d'un processus de répartition des tâches entre les futures polices zonales et fédérales, la création d'un centre actif de documentation judiciaire, le Bureau d'information d'ar-

Jean-Pierre Detremmerie

rondissement (BIA). La police communale est invitée à fournir du personnel destiné à faire fonctionner ce BIA, ce qui constitue une excellente initiative, mais qui prendra en charge les frais de déplacement et les autres frais des personnes détachées au BIA ? Qui prendra en charge le remplacement au sein de la police communale, vu qu'il nous est interdit de dépasser certains cadres ? Quel sera le statut de ces personnes détachées ?

Deuxième question. Vous n'ignorez pas qu'il y a un système informatique de la gendarmerie qui n'est pas compatible avec celui de la police. A la police, c'est le système P.I.P., "Projet Informatique Police". Au cours de la période transitoire, qui va prendre en charge les frais nécessaires à la mise en place des liaisons entre les deux réseaux ? En outre, étant donné que le système P.I.P. est onéreux, les communes doivent-elles seules supporter les frais d'organisation de ce système ?

Troisième question. La loi sur la police intégrée et structurée à deux niveaux prévoit que le ministre peut prélever du personnel local à raison de 20% de l'effectif auprès de la gendarmerie. Cet effort est bien plus important que celui demandé à l'heure actuelle. Ainsi, si je fais la comparaison avec la situation actuelle pour la brigade de gendarmerie de Mouscron, il s'agissait de fournir 12 hommes : cinq effectifs, cinq réserves et deux maîtres chiens. Le futur corps devrait, lui, fournir 20% de son effectif. Comment justifier pareille différence ? C'est la question que se posent, bien sûr, les responsables de la gendarmerie.

Quatrième question. L'article 238 de la loi sur la police intégrée et structurée à deux niveaux prévoit, pour les policiers communaux, une mesure de congé volontaire avant les départs normaux à la retraite. Les conditions de ce congé volontaire sont-elles déjà fixées ? Si oui, quelles sont-elles ?

Cinquième question. C'est au niveau de la formation. Vous n'ignorez pas que les policiers qui sont brevetés officiers de police mais qui n'ont pas encore été nommés officiers seront tout particulièrement lésés par la réforme. En fait, ils ont suivi ces cours, ils ont suivi la formation, ils ont investi, et bien que la formation soit de haute qualité, je le pense, les candidats sont tenus à suivre des formations complémentaires pour valider ce brevet. Ce n'est pas le cas pour les collègues de la gendarmerie. Ne faut-il pas prévoir une période de transition pour permettre d'intégrer ces gens qui ont suivi la formation, qui l'ont réussie, à un poste d'officier ? Il faudrait, me semble-t-il, une période transitoire pour quand même valoriser cette formation.

Sixième et dernière question. Actuellement, des policiers communaux et des gendarmes suivent, chacun de leur côté, une formation continuée. C'est sans doute bien

mais cela répond quand même à une demande d'autrefois. C'était dans une certaine logique mais elle ne correspond plus tout à fait à la logique d'une nouvelle police. 14% du personnel est en formation, en moyenne et par an.

Qui assumera cette formation, où sera-t-elle dispensée, qui en assumera le coût ? Il me semble être d'un bon sens évident d'essayer de coordonner, de ne plus avoir deux formations parallèles, différentes. Une seule et même formation serait bien indiquée pour l'avenir de notre nouvelle police.

M. **Didier Reynders**, ministre : Monsieur le président, chers collègues, je voudrais d'abord remercier certains membres de la commission pour les commentaires élogieux qu'ils font à mon égard. Je reviendrai peut-être plus souvent en commission de l'Intérieur.

M. **Jean-Pierre Detremmerie** (PSC) : Vous êtes ici en déplacement. Vous êtes peut-être meilleur ici que dans votre propre commission. En tout cas, nous vous apprécions.

M. **Didier Reynders**, ministre : Il y en a même parfois que l'on considère comme étant à leur sommet quand ils sont sur le banc. (*Rires*)

M. **Jean-Pierre Detremmerie** (PSC) : 1-1. Balle au centre.

M. **Didier Reynders**, ministre : On va remettre la balle au centre et je vais revenir à la réforme des polices.

Je pense qu'il y a un certain nombre de questions qui ont déjà été posées à plusieurs reprises au sein de cette commission. Je voudrais d'abord répondre aux questions sur la concertation et l'état d'avancement de la procédure ou des coûts avant de revenir aux questions précises que vous venez d'évoquer, monsieur Detremmerie.

Selon les questions entendues, dans certains cas, il semble que l'on soit allé un peu moins vite et dans d'autres cas, un peu plus vite. Il faudra voir comment organiser la concertation et la discussion pour respecter les deux rythmes que j'ai cru entendre évoquer à plusieurs reprises. Il faudrait que les choses se passent rapidement et d'autres devraient être reportées à plus tard.

Les négociations syndicales que le ministre de l'Intérieur a menées à propos du statut du personnel de la police intégrée se sont clôturées le 5 juillet dernier, comme vous le savez, par un protocole d'accord signé avec quatre organisations syndicales. Les cinq organisations représentatives s'étaient engagées à défendre le contenu des

Didier Reynders

textes négociés auprès de leurs bases. Au terme de la consultation à laquelle elle a procédé, la CGSP n'a pas pu marquer son accord. Le gouvernement va maintenant poursuivre la procédure qui doit mener à l'aboutissement des textes négociés.

Pour rappel, ces textes comprennent un projet d'arrêté royal d'un peu plus de mille articles relatifs au statut du personnel de la police intégrée, un projet de loi relatif au régime de pension, un projet de loi procédant à la modification de diverses législations et des lignes de force relatives au statut du personnel, du cadre administratif et logistique de la police intégrée. Il faut donc encore mener un processus complet, en ce compris devant votre commission et devant l'assemblée.

Tout au long des négociations, le ministre de l'Intérieur a été attentif à rester à l'intérieur de l'enveloppe de huit milliards que le gouvernement s'est assignée. Ce montant s'ajoute aux enveloppes budgétaires existantes aux niveaux fédéral et local, qui financent actuellement le fonctionnement des trois grands corps de police. Ces enveloppes budgétaires subsistent intégralement, mais il n'est pas exclu que des modifications interviennent dans les affectations initialement prévues. Pour être concret, le coût du nouveau statut et des mesures d'insertion avoisinent les huit milliards. C'est un surcoût récurrent qui concerne tant le cadre opérationnel que le cadre administratif et logistique, et ce tant au niveau local que fédéral. Des fluctuations ne sont pas exclues en raison, d'une part, de la progression des intéressés dans leur carrière barémique, ce qui entraînera une augmentation du coût, et, d'autre part, à la suite de la disparition de cadres d'extinction, ce qui engendrera une économie. Ce surcoût de huit milliards est intégralement supporté par l'Etat fédéral.

En ce qui concerne les concertations qui ont été évoquées, je voudrais tout d'abord confirmer que des entretiens suivis ont évidemment lieu de manière spécifique sur certains sujets. Je pense notamment au problème des bâtiments évoqué par M. Fournaux, pour lequel se sont réunis la Régie des bâtiments et le cabinet du ministre qui a la tutelle sur cette régie. Ces entretiens concernent tant les dossiers relatifs à des expériences actuelles de cohabitation entre la police communale et la gendarmerie, que l'affectation future des bâtiments occupés par les actuelles brigades de gendarmerie. Il importe dans ce domaine de dégager des solutions qui garantissent que l'hébergement des gendarmes transférés aux zones de police ne coûtera rien aux communes. Ce résultat peut être atteint soit en transférant des bâtiments, soit en intégrant les frais d'hébergement de ces gendarmes dans la dotation fédérale aux zones de police.

Il n'est pas exclu de voir dans quelle mesure les régions pourraient être associées à ce genre de concertation afin de dégager des solutions. J'en parlerai au ministre de l'Intérieur. Et je ne vois pas a priori de raison de s'y opposer.

Plus généralement, pour tout ce qui concerne les demandes relatives aux concertations avec les différents pouvoirs locaux, je ne peux que vous renvoyer aux réponses déjà données par le ministre de l'Intérieur. Je pense plus particulièrement aux interpellations n° 435 de M. Van Peel et n° 447 de M. Cortois du 28 juin. Dans sa réponse, le ministre de l'Intérieur faisait évidemment allusion à la composition des groupes de travail qui ont été mis en place avec des représentants des pouvoirs locaux, à la mise en place rapide du conseil consultatif des bourgmestres et au texte de la loi en ce qui concerne les négociations en matière de statut, la loi elle-même ne prévoyant pas la présence de représentants des administrations locales. C'était l'article 258 de la loi du 7 décembre 1998.

Au-delà de cela, le ministre de l'Intérieur veut ajouter qu'il entreprendra encore une concertation avec les villes et communes. Une lettre sera adressée cette semaine encore à l'Union des villes et communes des trois régions en vue d'une collaboration ponctuelle dans un certain nombre de dossiers.

Pour le reste, ces questions ont reçu des réponses suffisamment exhaustives lors des interpellations précédentes. Il est évident que la concertation avec les pouvoirs locaux doit pouvoir se poursuivre en cette matière. Je puis le confirmer au collègue et bourgmestre interpellant.

M. Fournaux a notamment évoqué les normes en matière de sécurité ou les budgets pour 2001. Il me semble qu'il est encore un peu tôt pour pouvoir prendre des orientations concrètes en la matière. Mais je présume que les budgets donneront lieu à des concertations avec les pouvoirs régionaux, la compétence en matière de budgets communaux relevant avant tout des régions.

J'en viens aux questions précises de M. Detremmerie que je reprendrai dans l'ordre.

Tout d'abord, la circulaire du collège des procureurs généraux invite, en effet, les polices communales à fournir du personnel destiné à faire fonctionner les bureaux d'information d'arrondissement.

A l'heure actuelle, les frais qui découlent de ce détachement doivent être pris en charge par les communes. Il faut cependant relever que ces bureaux d'information d'arrondissement travaillent aussi bien au profit de la gendarmerie, de la police judiciaire que des polices communales.

Didier Reynders

A l'avenir, des membres des polices locales seront encore détachés au sein de bureaux analogues relevant des services déconcentrés de la police fédérale. Ce, en vertu de l'article 96 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré et structuré à deux niveaux. Ce sera donc au sein de l'intégration des polices que ces services seront organisés.

Le système informatique "POLIS-brigades" de la gendarmerie peut être rendu compatible avec le système de la police communale (projet informatique police). Pendant la période transitoire, les frais nécessaires à la réalisation de cette compatibilité seront en partie supportés par la dotation fédérale aux zones de police. Une partie du coût sera donc intégrée dans la dotation fédérale.

Monsieur Detremmerie, en ce qui concerne votre troisième question relative au pourcentage et au prélèvement en pourcentage des effectifs du personnel local, l'article 64 de la loi du 7 décembre 1998 dispose en son alinéa 4 que la police locale requise pour intervenir sur le territoire d'une autre zone doit exécuter cette réquisition à concurrence d'une partie de sa capacité annuelle qui ne peut être inférieure à 10%, ni supérieure à 20% de la capacité de son effectif opérationnel minimal. La différence par rapport aux prélèvements qui peuvent être actuellement opérés dans les brigades de gendarmerie résulte du fait que l'appel à la police fédérale sera, demain, subsidiaire. Ce qui signifie que la police locale doit résoudre avec ses propres moyens la toute grande majorité des problèmes de sécurité qu'elle rencontre. Je vais demander à mon collègue de l'Intérieur de reconsidérer la situation plus précise que vous évoquez en citant un exemple concret.

Quant à votre quatrième question, les conditions du congé volontaire préalable à la pension, visé à l'article 238 de la loi du 7 décembre 1998, sont précisées à l'article 8 du projet de loi portant diverses dispositions accompagnant la mise en place de la position juridique du personnel des services de police qui vient d'être négociée avec les organisations syndicales. Les modalités de ce congé sont les suivantes :

- la mesure subsiste pendant cinq ans à dater de la décision visée à l'article 238;
- elle ne s'applique pas aux membres du personnel qui, au moment de leur demande, peuvent être pensionnés à leur demande;
- elle implique l'obligation de solliciter la mise à la pension à l'âge le plus jeune fixé par le statut de l'intéressé;
- la rétribution accordée à l'intéressé est calculée en tenant compte de l'échelle barémique qu'il aurait eue dans son ancien statut.

Telles sont les conditions reprises dans le projet négocié avec les organisations syndicales et qui sera proposé à votre commission, et en tout cas au parlement.

En ce qui concerne la formation des policiers communaux brevetés, les brevets d'officier de police dont sont titulaires certains membres des cadres de base et moyens de la police communale, ne sont pas valorisés automatiquement par le simple fait de l'insertion dans les nouveaux grades, pas plus qu'ils ne le sont actuellement dans les polices communales. Cela ne signifie toutefois pas que les efforts consentis par les intéressés ne soient pas pris en compte. Vous parliez d'une période transitoire. Des quotas leur seront réservés pour pouvoir changer de cadre et ils bénéficieront en outre de dispenses de tout ou partie des formations de promotion requises selon le brevet qu'ils possèdent. Comme vous l'avez rappelé, des situations analogues n'existent pas à la gendarmerie.

Enfin, les formations continuées de promotion ou de spécialisation seront revues à la lumière de la nouvelle organisation policière et des nouveaux statuts. Elles seront dispensées par les actuels établissements de formation que sont les écoles de police de la police communale et les écoles qui relèveront du niveau fédéral (ancienne école de la gendarmerie et école nationale de recherche).

Les formations seront assurées par du personnel enseignant policier et non policier. Il ne sera pas porté atteinte aux actuels mécanismes de financement de ces établissements, mais, dans la mesure où les exigences de qualité imposées par le ministre pour agréer ces établissements seront plus strictes, on peut imaginer que l'intervention financière du niveau fédéral soit plus importante qu'actuellement.

Je vous remettrai volontiers, monsieur Detremmerie, le texte de ces réponses.

En ce qui concerne les concertations avec les pouvoirs locaux, outre les commentaires que j'ai formulés aujourd'hui, je me dois de renvoyer aux réponses déjà fournies par le ministre de l'Intérieur aux interpellations développées le 28 juin dernier.

M. Richard Fournaux (PSC) : Monsieur le ministre, je vous remercie pour ces réponses.

Savoir s'il faut aller vite ou non n'est pas le plus important. L'essentiel est de savoir dans quel cadre on le fait et d'avoir des apaisements sur l'impact financier.

Pour l'instant, lorsque les bourgmestres sont interrogés par les membres de leur conseil communal - qu'ils soient de la majorité ou de l'opposition -, il leur est parfois bien difficile de répondre.

Richard Fournaux

En ce qui concerne le budget, l'information que vous nous donnez est intéressante puisque vous confirmez que tout serait à charge du fédéral. Mais le problème du délai subsiste et nous aurions aimé connaître la ventilation de ces fameux 8 milliards. Votre collègue de l'Intérieur pourra peut-être nous faire parvenir ces chiffres.

Je prends acte que vous n'avez pas répondu à la question de savoir comment le personnel actuellement affecté à la gendarmerie le sera dans les nouveaux cadres de police.

En ce qui concerne les bâtiments, j'ai noté votre volonté de travailler avec la Régie des bâtiments, même si je puis vous dire qu'il n'est pas toujours facile pour les communes de travailler avec cette dernière.

Pour ce qui est de la norme minimale, je demande à ce que les précisions voulues nous soient apportées car cela peut avoir des conséquences importantes pour les petites communes.

Enfin, je ne doute pas qu'à la suite de la motion que nous avons déposée, le ministre fera en sorte de répondre aux questions qui restent en suspens.

M. André Smets (PSC) : Monsieur le ministre, je confirme que nous demandons des éclaircissements sur le financement de la réforme. Nous avons l'impression d'avoir à faire à un "gros machin" plein d'incertitudes budgétaires.

Par ailleurs, je souhaiterais pouvoir disposer de la note de l'Inspection des finances relative à la réforme des polices.

M. Jean-Pierre Detremmerie (PSC) : Monsieur le président, je remercie le ministre pour ses réponses très claires. Je regrette toutefois de ne pas avoir reçu de réponse à une sous-question. J'avais demandé qui finançait le BIA et vous avez répondu que c'étaient les communes. Mais vous n'avez pas répondu à la sous-question, à savoir : s'il manque du personnel au BIA, son remplacement se fait sur base volontaire parmi les effectifs du niveau local, mais peut-on remplacer ces hommes au niveau local ?

M. Didier Reynders, ministre : Je transmettrai votre demande au ministre de l'Intérieur et je vous ferai parvenir sa réponse écrite.

Le président : En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Une motion de recommandation a été déposée par M. Richard Fournaux et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu l'interpellation de M. Richard Fournaux

et la réponse du ministre de l'Intérieur, considérant que la réforme des polices aura des implications, notamment budgétaires, sur les communes;

considérant que si un accord est intervenu sur le nouveau statut, nous devons encore attendre des mois avant d'y voir plus clair sur le calcul des normes minimales, la détermination de l'organisation et des normes de fonctionnement des zones, sur la fixation des paramètres pertinents qui aboutiront à une clé de répartition financière fédérale;

considérant que les autorités locales doivent préparer leurs budgets et ne peuvent attendre indéfiniment;

demande au ministre :

- d'associer des représentants des pouvoirs locaux aux travaux des dix groupes de travail;

- d'informer systématiquement les pouvoirs locaux de l'état d'avancement et du calendrier de la mise en oeuvre de la réforme des polices;

- de préciser dans les plus brefs délais l'impact budgétaire de la réforme pour les communes et d'établir des directives claires à l'intention des pouvoirs locaux aux fins de l'élaboration du volet "police" dans le budget 2001;

- de faire la clarté sur les clés de répartition qui seront utilisées pour répartir le personnel de gendarmerie entre les différentes zones interpolices;

- de préciser d'urgence les normes minimales que l'Etat fédéral imposera aux communes en matière de cadre du personnel et d'équipement."

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Richard Fournaux en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellatie van de heer Richard Fournaux

en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken, overwegende dat de hervorming van de politiediensten gevolgen zal hebben, met name voor de begrotingen van de gemeenten;

overwegende dat hoewel een akkoord over het nieuw statuut werd bereikt, het toch nog maanden zal duren alvorens men klaar zal zien in de berekening van de minimale normen, de vaststelling van de organisatie en de werkingsnormen van de zones en de vaststelling van de relevante parameters aan de hand waarvan een federale financiële verdeelsleutel zal worden uitgewerkt;

président

overwegende dat de plaatselijke overheden hun begrotingen moeten voorbereiden en niet eeuwig kunnen wachten;

verzoekt de minister, - de vertegenwoordigers van de plaatselijke besturen bij de werkzaamheden van de tien werkgroepen te betrekken;

- de plaatselijke besturen stelselmatig over de voortgang en het tijdschema van de tenuitvoerlegging van de politiehervorming in te lichten;

- zo spoedig mogelijk de precieze begrotingseffecten van de hervorming voor de gemeenten aan te geven en duidelijke richtlijnen ten aanzien van de plaatselijke besturen op te stellen met het oog op de uitwerking van het onderdeel "politie" in de begroting 2001;

- klaarheid te scheppen over de verdeelsleutels die zullen worden toegepast voor de verdeling van het personeel van de rijkswacht over de diverse interpolitiezones;

- zo spoedig mogelijk de minimale normen te preciseren die de federale overheid de gemeenten op het stuk van de personeelsformatie en de uitrusting zal opleggen."

Une motion pure et simple a été déposée par Mme Kristien Grauwels et MM. André Frédéric, François-Xavier de Donnée et Tony Smets.

Een eenvoudige motie werd ingediend door mevrouw Kristien Grauwels en de heren André Frédéric, François-Xavier de Donnée en Tony Smets.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de 100-oproepen in Vlaams-Brabant" (nr. 2328)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Financiën)

Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de l'Intérieur sur "les appels 100 dans le Brabant flamand" (n° 2328)

(La réponse sera donnée par le ministre des Finances)

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de kwestie is niet zonder belang aangezien het hier gaat over de nooddienst van de medische urgentie van de ziekenhuizen. Mensen die in noodsituaties verkeren moeten im-

mers zo snel mogelijk worden geholpen en dan liefst in hun eigen taal. Als dat niet het geval is, kan dat zeer nefaste gevolgen hebben in een situatie waar het gaat over leven en dood. Dat behoeft geen betoog.

Heel het debat over de MUG's, de dienst 100 en dergelijke meer in brede zin is gevoerd in de commissie voor de Volksgezondheid met minister Aelvoet. Zij heeft op 13 juni 2000 onze bezorgdheid alsook die van enkele andere collega's gedeeld.

Zij heeft aangekondigd dat er overleg zou komen met verschillende gemeenten, specifiek in verband met de problematiek in Vlaams-Brabant en Halle-Vilvoorde.

Tevens heeft zij aangekondigd dat de dienst 100 in heel de provincie Vlaams-Brabant en dus ook in Halle-Vilvoorde vanuit Leuven zou worden gecentraliseerd. Dankzij de moderne communicatiemediën is dat vandaag perfect mogelijk.

Op 23 juni 2000 - tien dagen later - werd dat bevestigd door de stad Leuven. Merkwaardig genoeg heeft Binnenlandse Zaken toen onmiddellijk gereageerd door te stellen dat dit voorbarig was en dat slechts een deel van de telefoonzones hiervoor klaar was. Een ander deel kwam dus nog niet in aanmerking.

Ik heb telefonisch contact opgenomen met de betrokken diensten, maar ik had toch graag voor de vakantie uitsluitend gekregen over de zaak. Ik ben immers ongerust dat men een aantal zaken op de lange baan zal schuiven. Ik heb dan ook heel precieze vragen.

De eerste en belangrijkste vraag is de volgende. Kunt u namens de minister van Binnenlandse Zaken meedelen of er een principeakkoord bestaat over de overheveling van de 100-oproepen van heel Halle-Vilvoorde naar Leuven of de behandeling vanuit Leuven van de 100-oproepen ?

Kunt u bevestigen wat minister Aelvoet een kleine maand geleden heeft gezegd ?

Als dat principeakkoord er dan is, tegen wanneer zal dat dan helemaal zijn afgewerkt ? Wanneer moet die overheveling hebben plaatsgevonden ? Welke redenen verhinderen dat de gehele provincie nu reeds vanuit Leuven zou bediend worden of tegen het einde van 2000, zoals wij eerst hadden verwacht ? Indien dit nog niet mogelijk is, welke zones zullen dan volgens Binnenlandse Zaken al wel vanuit Leuven worden bediend de volgende maanden ?

Dan is er ook nog de problematiek die specifiek op Brussel betrekking heeft. Het probleem van Halle-Vilvoorde en Vlaams-Brabant zal immers wel worden opgelost, maar dat van Brussel niet. Daar geldt nog altijd geen tweetaligheidsverplichting voor de ambtenaren die de telefoondiensten bedienen maar wel voor de dienst.

Bart Laeremans

Dat betekent dat soms anderstalige of Nederlands-onkundigen - of in theorie ook Fransonkundigen, maar die ben ik nog niet vaak tegengekomen - in Brussel mensen in noodsituaties te woord moeten staan.

Als we de situatie verbeteren voor Halle-Vilvoorde en Vlaams-Brabant, dan moeten we er toch ook in Brussel zelf voor zorgen dat de telefoonbedienden tweetalig zijn of toch minstens de mensen in de twee talen te woord kunnen staan. Wat gaat de minister van Binnenlandse Zaken daar aan doen ? Ik dank u al bij voorbaat voor uw antwoord.

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb een schriftelijk antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken.

Ten eerste, door de modernisering van de Belgacom-infrastructuur kan een tussentijdse en gedeeltelijke oplossing voor de provincialisering van de 100-zones worden overwogen. Door programmering bij Belgacom kunnen de 100-zones worden samengesteld op basis van de werkingsgebieden van de Belgacom-telefoonschakelaar.

Daardoor zal men een verfijning van de huidige toestand kunnen verkrijgen. De desbetreffende studie wordt momenteel met voorrang voor Vlaams-Brabant uitgevoerd door Belgacom.

Ten tweede, Belgacom is nog bezig is met een studie en mijn dienst wil de resultaten afwachten van de miniher-routering, die gebaseerd is op gelijkaardige principes als dewelke ik heb uiteengezet in het eerste deel van mijn antwoord. Daarom wordt de herroutering van Komen-Moeskroen naar Bergen gepland voor de tweede helft van september 2000. Het is onmogelijk nu reeds een datum voorop te stellen.

Ten derde, een definitieve en volledig consequente oplossing voor het herrouteren van de 100-oproepen op basis van de provinciegrenzen, kan alleen door de creatie van een volledig beveiligd, intelligent call center, dat automatisch elke noodoproep naar de territoriaal bevoegde hulpcentrale doorverbindt. Deze oplossing moet worden gerealiseerd binnen het kader van de bevoegdheden van het BIPT.

Ten vierde, zoals reeds gezegd in deel twee van mijn antwoord is het zolang de studie van Belgacom niet rond is, te vroeg om gelijk welke datum of werkingsgebied voorop te stellen.

Ten vijfde, op dit ogenblik finaliseert de minister van Binnenlandse Zaken, in samenspraak met zijn collega van Volksgezondheid, het nieuwe statuut van de aan-

gestelden van de dienst-100. In het kader van de vorming, waarin in dit statuut wordt voorzien, zal men de nodige aandacht kunnen besteden aan de meertaligheid van de 100 aangestelden, zoals bepaald in de vigerende taalwetgeving.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de minister, dit laatste voldoet niet, omdat men alles wil doen binnen de vigerende taalwetgeving. Ik denk dat de taalwetgeving zelf moet worden aangepast om wettelijk te verplichten dat de betrokkenen de twee talen zouden kennen. Dit antwoord voldoet dus niet.

Ook wat het overige betreft, blijf ik met veel vragen zitten. De minister van Volksgezondheid heeft duidelijk geantwoord dat alles naar Leuven zou worden overgebracht. Mijnheer de minister, u zegt dat alles afhangt van een studie en dat nog niets zeker is. Uw antwoord is ook dubbelzinnig, want volgens u is het de bedoeling dat de coördinatie zou gebeuren binnen de provinciegrenzen. Dat geldt misschien voor Komen-Moeskroen en voor het land in het algemeen, maar blijkbaar niet voor Vlaams-Brabant.

Mijnheer de minister, ik herhaal mijn belangrijkste vraag. Bestaat er een principeakkoord dat heel Halle-Vilvoorde, en dus heel Vlaams-Brabant, vanuit Leuven zal worden gecentraliseerd ? Is dit akkoord al rond ? Uw antwoord was dubbelzinnig, maar mag ik eruit afleiden dat het de bedoeling is dat heel Vlaams-Brabant centraal wordt geleid vanuit Leuven, of is het nog niet duidelijk ?

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer Laeremans, op dit ogenblik voert Belgacom een studie uit, die vooral betrekking heeft op Vlaams-Brabant. Het ligt nog ter studie en dus is er nog geen precies antwoord.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de minister, ik begrijp dat het niet zozeer uw bevoegdheid is, maar wel die van uw collega. Kan ik een kopie krijgen van het antwoord van uw collega opdat ik juist zou weten wat er is gezegd ? Soms zorgt een andere interpretatie immers voor dubbelzinnigheid en die moeten we uitsluiten.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Jos Ansoms aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de snelheidscontroles in het kader van het ozonplan" (nr. 2335)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Financiën)

Question orale de M. Jos Ansoms au ministre de l'Intérieur sur "les contrôles de vitesse dans le cadre du plan ozone" (n° 2335)

(La réponse sera donnée par le ministre des Finances)

De heer **Jos Ansoms** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb enkele vragen over het ozonplan van deze regering. Deze regering heeft ongeveer om de andere week een nieuw ozonplan. Ecolo en Agalev konden zich natuurlijk niet permitteren geen ozonplan te hebben. Op 2 juni 2000 heeft de regering een weliswaar sterk afgezwakt ozonplan goedgekeurd. Ik herinner mij hoe minister Colla van de vorige regering werd weggehoond omdat hij weinig of niets deed aan de ozonproblematiek. Nu heeft deze regering, die alles anders en veel beter doet, een veel beter ozonplan opgesteld.

Al de rest is wishful thinking. Het enige concrete dat overbleef was dat men door een striktere handhaving van de snelheid van de auto's de uitstoot zou verminderen. Ik herinner mij een persconferentie waarop mevrouw Aelvoet via de televisie verklaarde dat men deze zomer een strenge snelheidshandhaving zou doorvoeren om de uitstoot van de auto's te verminderen.

Dat verheugde mij, omdat ik al jaren vraag om een strengere snelheidshandhaving in het kader van de verkeersveiligheid. Dat gebeurt niet, maar nu zou het dus wel gebeuren in het kader van de uitstoot.

Ik heb hierover enkele concrete vragen om na te gaan of de met veel poeha aangekondigde controles ook daadwerkelijk uitgevoerd zijn. Vanaf begin juni immers zou daartoe de opdracht moeten gegeven zijn. Mijn vragen zijn zeer eenvoudig en elke milieubewuste burger stelt dergelijke vragen.

Ten eerste, hoeveel gerichte snelheidscontroles zijn er in de maand juni door de rijkswacht gehouden? Hoeveel manuren hebben zij daaraan besteed? Hoeveel meer was dat dan in vergelijking met vorig jaar, toen er niets gebeurde? Toen was er immers geen ozonplan. Ik veronderstel dus dat er in de maand juni van dit jaar veel meer snelheidscontroles zijn uitgevoerd dan in juni 1999.

Ten tweede, voor de maanden juli en augustus vermoed ik dat er opdracht is gegeven aan de rijkswacht om veel meer controles te houden op de uitstoot van de auto's. Ik vraag me alleen af hoe de minister van Binnenlandse Zaken dat gaat realiseren. Ik veronderstel immers dat op dit ogenblik duizenden rijkswachters aan het recupereren zijn van de inspanningen die zij hebben geleverd en de overuren die zij hebben gepresteerd voor Euro 2000.

Hoewel het ozonplan sterk is afgeslankt, neem ik het toch zeer ernstig. Ik wil de burgers dan ook laten weten hoeveel controles er plaatsvinden in de maanden juli en augustus. Wat zal de gemiddelde beschikbaarheidsgraad zijn van het rijkswachtpersoneel in deze maanden? Dan kunnen we dat vergelijken met dezelfde periode vorig jaar, toen er geen ozonplan was. Dat zijn dus twee eenvoudige vragen waarop met cijfergegevens duidelijk kan worden geantwoord.

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, collega Ansoms, dat is inderdaad mogelijk. Uw eerste vraag handelt over de maand juni 2000. Tijdens deze maand werden 1 207 radarcontroles uitgevoerd. Hieraan werden 2 441 manuren besteed.

Vorig jaar werden in juni 1 187 radarcontroles uitgevoerd. Hierin werden 2 467 manuren geïnvesteerd.

De personeelsleden van de technische ploegen van de provinciale verkeersseenheden werden niet extra ingezet voor Euro 2000. De meerprestaties die werden geleverd voor Euro 2000 worden trouwens niet gerecupereerd, maar uitbetaald. De drempels voor het toekennen van verlof en rust tijdens de vakantieperiodes blijven onverminderd van toepassing. Euro 2000 heeft dus helemaal geen gevolgen voor de inzetbaarheid van het bedoelde personeel tijdens de komende maanden.

Wat juli en augustus van dit jaar betreft, zijn er 2 049 radarcontroles gepland. Hieraan zullen 4 248 manuren worden besteed. Het aantal controles is slechts een minimale planning die steeds kan worden aangepast. Vorig jaar werden tijdens dezelfde periode 2 285 radarcontroles uitgevoerd waaraan 4 308 manuren werden besteed. Ik voeg er nog aan toe dat deze gegevens u meegedeeld worden onder voorbehoud van een overleg inzake de begroting die nodig is om het ozonplan volledig uit te werken.

Dat is een eerste visie. Er moet daarover nog een overleg volgen tussen de minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Begroting. Dit waren de cijfers die u vroeg.

De heer **Jos Ansoms** (CVP) : Mijnheer de minister, iedereen kan dus met mij vaststellen dat dit ene kleine concrete punt dat in het ozonplan stond slechts voor de tribune is. Mevrouw Aelvoet heeft haar persconferentie met veel heisa mogen houden, maar iedereen kan vaststellen dat er in de maand juni 2000 meer controles waren dan in het jaar 1999, maar dat er minder manuren aan werden besteed. Voor juli en augustus - en we zijn al bijna halverwege juli - is er zelfs minder gepland dan vorig jaar.

Al wat men dus naar buiten brengt in het kader van het ozonplan, is dus weer louter voor de show. In de praktijk gebeurt er niets, zoals we dat van deze regering gewoon

Jos Ansoms

zijn. Laten we allen hopen dat het slechte weer de hele zomer aanhoudt. Dan is de regering gered, want dan zal er geen toename zijn van de ozonconcentratie in de lucht. Ook mevrouw Aelvoet zal daar met ons op hopen.

Het is pijnlijk dat wij keer op keer moeten meemaken dat er heel veel initiatieven worden aangekondigd, dat er vele vooruitzichten worden gecreëerd, maar dat de bevolking uiteindelijk voorgelogen wordt. Wij zullen dat dan ook aan de publieke opinie kenbaar maken.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Tony Smets aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het dragen van het uniform door op rust gestelde politieambtenaren of rijkswachters op verkiezingspropaganda" (nr. 2337)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Financiën)

Question orale de M. Tony Smets au ministre de l'Intérieur sur "le port de l'uniforme par des policiers ou des gendarmes à la retraite sur de la propagande électorale" (n° 2337)

(La réponse sera donnée par le ministre des Finances)

De heer **Tony Smets** (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, artikel 71 van de nieuwe gemeentewet bepaalt dat een aantal personen geen deel kan uitmaken van de gemeenteraad noch tot burgemeester kan worden benoemd.

Punt zeven van dit artikel rekent hierbij zowel de commissarissen en politieagenten als de agenten van de openbare macht.

Het zesde punt van dit artikel bepaalt tevens dat het gemeentepersoneel en al wie een toelage of wedde ontvangt van de gemeente - met uitzondering van de vrijwillige brandweerlieden - eveneens onder deze regeling vallen. Een dergelijke bepaling werd opgenomen om machtsmisbruik en belangenvermenging te voorkomen.

Een aantal gepensioneerd gemeentebestuurders wenst zich nu echter kandidaat te stellen voor de eerstvolgende gemeente- en provincieraadsverkiezingen. Nochtans ontvangen zij een toelage van de gemeente, met name hun pensioen. Indien het daarenboven gaat om gepensioneerd politieambtenaren of rijkswachters, bestaat de mogelijkheid dat de betrokkenen propaganda verspreiden met een afbeelding van zichzelf in hun voormalige uniform.

Graag had ik derhalve van de minister antwoord gekregen op volgende vragen.

Kan een gepensioneerd ambtenaar van de gemeente deel uitmaken van de gemeenteraad, terwijl hij of zij een pensioen ontvangt van die gemeente?

Mogen gepensioneerde rijkswachters of politieambtenaren hun uniform dragen op verkiezingspropaganda? Dat zijn mijn twee vragen, mijnheer de minister.

Minister **Didier Reynders**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb twee verschillende antwoorden, het ene heeft betrekking op de politiemannen, het andere op de rijkswachters.

Eerst geef ik toch een algemeen antwoord. Het pensioen is een schuldvordering en geen jaarwedde of toelage. Daar de wettelijke bepalingen inzake onverenigbaarheden strikt moeten worden toegepast, kan een gepensioneerd personeelslid derhalve niet worden verboden in de raad te zetelen van de gemeente waarvan hij een pensioen ontvangt. Hij is trouwens geen personeelslid meer van de gemeente. Dat is volgens mij een strikte toepassing van de wet.

Politieambtenaren die niet meer tot het actief kader behoren, mogen het politie-uniform niet dragen. De rondzendbrief 54 van 18 mei 1995, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 16 juni 1995, voorziet echter in enkele uitzonderingen.

De burgemeester kan machtiging tot het dragen van het uniform geven voor het huwelijk van de betrokkene, het bijwonen van vaderlandslievende of militaire plechtigheden en officiële feesten.

Gepensioneerde rijkswachters of politieambtenaren mogen bijgevolg in hun verkiezingspropaganda geen afbeeldingen opnemen waarop zij in uniform te zien zijn. De gepensioneerde rijkswachter is een gewone burger en mag in geen geval in het openbaar optreden in zijn voormalig uniform.

Gelet op de artikelen 227bis en 228 van het Strafwetboek is het strikt verboden dat gepensioneerde rijkswachters verkiezingspropaganda voeren met behulp van afbeeldingen waarop zij in uniform te zien zijn. Wie in het openbaar de titel of graad aanneemt van iemand die deel uitmaakt van het openbaar gezag of die een burgerlijk of militair ambt uitoefent, maakt zich schuldig aan een misdrijf, zoals beschreven in artikel 227bis van het Strafwetboek. Het is van geen belang of de dader voordien al dan niet het recht had om die titel of graad te voeren.

Didier

Hij die in het openbaar een uniform draagt dat hem niet toekomt, wordt gestraft krachtens artikel 228 van het Strafwetboek. Voor de totstandkoming van dit misdrijf moet bij de betrokkene de bedoeling aanwezig zijn om te laten geloven dat hij de functies uitoefent of de titel bezit die gepaard gaat met de uiterlijke kentekens van het uniform.

Affiches van afbeeldingen van een gepensioneerd rijkswachter in uniform kunnen bij de bevolking de indruk wekken dat de betrokkene nog steeds in dienst is. Beide voornoemde artikelen van het Strafwetboek zijn naar onze mening van toepassing.

De heer **Tony Smets** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn duidelijke uiteenzetting.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Daniël Vanpoucke aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het verloop van het examen van officier voor de rijkswacht op 15 en 31 maart 2000" (nr. 2338)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Financiën)

Question orale de M. Daniël Vanpoucke au ministre de l'Intérieur sur "le déroulement de l'examen d'officier de gendarmerie les 15 et 31 mars 2000" (n° 2338)

(La réponse sera donnée par le ministre des Finances)

De heer **Daniël Vanpoucke** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, met mijn vraag had ik graag enige verduidelijking gekregen over het verloop van het examen van officier voor de rijkswacht, dat op 15 en 31 maart 2000 werd georganiseerd voor zowel Nederlandstalige als Franstalige kandidaten.

Vierenzestig Nederlandstalige kandidaten en zesenvijftig Franstalige kandidaten slaagden voor dit examen. Op het eerste gezicht zou men dus denken dat men beschikt over voldoende geslaagde kandidaten, aangezien er slechts vierentwintig vacatures zijn. Niettemin stelden wij vast dat op 6 juli jongstleden een nieuw examen ingericht werd.

In eerste instantie is het verwonderlijk dat ondanks het aantal geslaagde kandidaten toch een nieuw examen wordt georganiseerd. Bovendien is er enkel voor de Nederlandstaligen en niet voor de Franstaligen een nieuw examen.

Ook de manier waarop dit gebeurt lijkt mij enigszins verwonderlijk. Zo werden er twee voorwaarden gesteld om aan het bijkomend examen te mogen deelnemen.

Ten eerste, moet men een totaalscore van 28 op 60 hebben behaald op de examens die werden afgelegd bij Selor. Dat lijkt mij misschien nog normaal, maar men voegt er nog een tweede voorwaarde aan toe. Men moet een mislukking opgelopen hebben voor het gedeelte "kennis eerste landstaal".

Het lijkt mij verwonderlijk dat men er juist veertien kandidaten uitpikt die niet zijn geslaagd voor het Nederlands. Sommigen die niet zijn geslaagd voor het Frans, een achttiental, hebben zelfs een veel hogere totale score. Deze mensen worden echter uitgesloten. Is dat omdat men het Nederlands minder belangrijk acht ? Of kan men vermoeden dat iemand uit het groepje niet-geslaagden voor het Nederlands wil bevoordelen ? Mijn vragen zijn derhalve de volgende :

Ten eerste, waarom is de aanleg van een bijkomende wervingsreserve bij de rijkswacht noodzakelijk ? Ik herhaal dat er toch vierenzestig kandidaten langs Nederlandstalige zijde geslaagd zijn en dat er maar 23 vacatures openstaan.

Als argument kan men de medische selectie, die nog moet plaatshebben aanvoeren. Over het algemeen slaagt daarin toch 50%. Zelfs na een medische selectie zou men dus nog een ruim overschot hebben.

Verder vraag ik mij toch ook af waarom dat examen enkel opengesteld wordt voor Nederlandstaligen. Waarom worden de Franstaligen niet op gelijke wijze behandeld en is er voor hen geen bijkomend examen ?

Ten tweede, waarom werd het herexamen niet georganiseerd bij Selor ? Het heeft daar immers altijd plaats. Ook het eerste gedeelte van het examen werd daar georganiseerd, plotseling echter verandert men dat. Een bijkomend, niet gepland examen organiseert men intern. Is dat omdat men Selor in vraag stelt of wil men de examenresultaten zelf in handen houden ? Dat lijkt mij een zeer eigenaardige procedure.

Ten derde, welke motivatie ligt aan de basis voor het opstellen van die twee criteria voor deelname aan het examen ? Ik heb reeds op de eigenaardigheid gewezen dat men daar één vak uitpikt en de anderen niet-geslaagden niet laat deelnemen. Soms hebben die nochtans betere scores.

Bovendien stel ik vast dat van mensen die nochtans voldoen aan die enige twee criteria, er toch ook enkelen zijn die niet opgeroepen werden. Waarom is dat zo ?

Ten vierde, is hierover al een onderzoek gevoerd door de algemene inspectie van de rijkswacht ? Zo ja, wie werd dan binnen de rijkswacht op de hoogte gebracht van deze gang van zaken ? Welke maatregelen werden genomen ? Waarom werd het examen niet uitgesteld

Daniël Vanpoucke

nadat er een klacht werd ingediend bij de inspectie nog voor het examen plaatsvond ? Dan waren immers alle kandidaten die in aanmerking kwamen voor de selectiecriteria op dezelfde manier behandeld. Dat is dus niet gebeurd.

Ten vijfde, welke garanties zijn er dat dit examen binnen de rijkswacht objectief zal verlopen ? Het feit dat men er een groepje uitpikt om aan dat interne examen deel te nemen, doet toch wel de vraag rijzen of men hier niet aan nepotisme doet. Waren er externe waarnemers aanwezig op dat examen ? Ik bedoel dus mensen die geen deel uitmaken van het korps. Ik denk aan mensen van Selor of vakbondsafgevaardigden. Of werden die als pottenkijkers uitgesloten ?

Ten laatste, is het bijkomende examen bij de rijkswacht van hetzelfde niveau als de proeven die door Selor worden georganiseerd. Of was het de bedoeling een minder zwaar examen te organiseren om bepaalde mensen toch te laten slagen ?

Tot daar mijn vragen.

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik kan misschien eerst een algemeen antwoord geven. Ik heb ook een schriftelijk antwoord op deze vraag. Daar kan ik u een kopie van geven, want het is misschien moeilijk om zoveel antwoorden te geven.

In de eerste plaats meld ik u dat vorige vrijdag een vakbondsorganisatie de minister van Binnenlandse Zaken op de hoogte heeft gebracht van vermoedens in verband met de regelmatigheid van deze tweede rekruteringsproef. Aangezien deze organisatie de minister op de hoogte heeft gebracht van het bestaan van een klacht gericht aan de algemene inspectie van de rijkswacht, heeft de minister aan de inspecteur-generaal een omstandig verslag met betrekking tot dit probleem gevraagd. Naar aanleiding van dat verslag zal de minister van Binnenlandse Zaken niet aarzelen een bijkomend onderzoek te vragen. Er is nu dus een eerste onderzoek en daar kan nog een tweede aan worden toegevoegd.

Als u dat aanvaardt, mijnheer de voorzitter, mijnheer Vanpoucke, geef ik op de zeven specifieke vragen een kopie van het schriftelijke antwoord. Ik kan het ook voorlezen, maar het is drie of vier bladzijden lang.

De heer **Daniël Vanpoucke** (CVP) : Als u mij het antwoord alleen schriftelijk mededeelt, dan vraag ik wel dat dit in het verslag wordt vermeld. Uit mijn vragen blijkt wel dat er toch een aantal problemen zijn. Ik zou nu wel willen vernemen of de minister dat weerlegt of dat hij dat bijkomend gaat onderzoeken.

Minister **Didier Reynders** : Er kan misschien een bijkomend onderzoek volgen, maar er is al een eerste antwoord van de rijkswacht in verband met uw zeven vragen.

Ik heb precieze antwoorden op uw zeven vragen. Na een bijkomend onderzoek is het misschien mogelijk hier nader op in te gaan.

De heer **Daniël Vanpoucke** (CVP) : Voorlopig dank ik u, mijnheer de minister.

Schriftelijk antwoord :

"Het geachte Lid vindt hieronder het antwoord op zijn vragen.

Ik heb aan de rijkswacht elementen tot antwoord gevraagd. Deze heeft mij het volgende geantwoord.

Inderdaad, ik meld u dat vorige vrijdag een syndicale organisatie mij op de hoogte heeft gebracht van vermoedens in verband met de regelmatigheid van deze tweede rekruteringsproef. Aangezien deze organisatie mij in kennis heeft gesteld van het bestaan van een klacht gericht aan de Algemene Inspectie van de rijkswacht heb ik aan de Inspecteur Generaal een omstandig verslag gevraagd met betrekking tot het probleem. In functie van de elementen van het rapport zal ik niet nalaten een bijkomend onderzoek te vragen.

1. De selectieprocedure, waarin het MB van 9 april 1979 betreffende de werving en de vorming van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht voorziet, bestaat uit vier proeven : een examen over cognitieve vaardigheden (psychotechnisch), een examen betreffende de taalkennis (Nederlands en Frans), een persoonlijkheidsonderzoek en een fysiek en medisch onderzoek. De organisatie van de eerste twee proeven werd dit jaar toevertrouwd aan Selor.

Het aantal vacante plaatsen in 2000 bedroeg 23 voor de Nederlandstaligen en 15 voor de Franstaligen.

255 Franstalige kandidaten en 214 Nederlandstalige kandidaten hebben zich ingeschreven voor het vergelijkend examen, maar slechts 147 Franstaligen en 152 Nederlandstaligen waren aanwezig op de eerste proef, georganiseerd op 15 maart 2000. Na afloop van de twee proeven georganiseerd door Selor (psychotechnisch en taalproeven) waren slechts 64 Nederlandstalige en 56 Franstalige kandidaten geslaagd.

Op basis van de jaarlijkse statistieken opgesteld na de proeven, blijkt dat slechts 50% van de kandidaten slaagt na het persoonlijkheidsonderzoek. Hetzelfde percentage is van toepassing voor het fysiek en medisch onderzoek. Het was dus evident dat de 23 beschikbare plaatsen nooit zouden kunnen opgevuld worden met enkel 64 Nederlandstalige kandidaten voor nog twee resterende proeven. Aangezien het probleem minder scherp was bij

de Franstaligen (56 kandidaten voor 15 plaatsen) werd beslist om enkel voor de Nederlandstaligen een tweede proef te organiseren.

2. Er bestaat geen enkele wettelijke bepaling die de rijkswacht verplicht een beroep te doen op Selor voor de organisatie van een deel of het geheel der selectieproeven.

Onafhankelijk daarvan wordt Selor niet ter discussie gesteld, ofschoon de verbeteringstermijn uitzonderlijk lang was. Het is inderdaad zo dat, alhoewel de examens afgelopen waren op 31 maart, de rijkswacht het procesverbaal met de resultaten pas heeft ontvangen in de loop van de maand juni.

Aangezien de vorming voor officieren start op 1 september werd beslist, om redenen van organisatie en snelheid, een beroep te doen op interne verbeteraars.

3. Drie deelnemingscriteria voor de proeven werden vastgelegd: vooreerst een score behalen van 28/60 (slagingsnorm vastgelegd door Selor) voor drie proeven (psychotechnisch, Nederlands en Frans), vervolgens meer behalen dan 18/40 (slagingsnorm vastgelegd door Selor) voor de twee taalproeven en tot slot mislukt zijn voor de proef Nederlands.

De keuze van de eerste twee criteria had tot doel de door Selor toegekende resultaten niet ter discussie te stellen.

De keuze van het derde criterium is gebeurd om organisatorische redenen. De docenten van de tweede taal waarop de rijkswacht een beroep doet, waren niet in de mogelijkheid een nieuw examen te organiseren in de korte tijdsperiode die restte. Vermits dit probleem niet rees voor de organisatie van een proef over de kennis van de Nederlandse taal (eerste taal) werd de optie gekozen om maar één bijkomende proef te organiseren.

Alle kandidaten die beantwoordden aan voormelde drie criteria, zijnde 14 personen, werden schriftelijk uitgenodigd deel te nemen aan de proef.

4. Zoals uitgelegd in het antwoord op de eerste vraag, moesten de 64 laureaten van de proeven georganiseerd door Selor zich ook nog aanbieden voor het persoonlijkheidsonderzoek en de medische proef. Als men weet dat reeds 15 kandidaten verzaakt hadden vóór het persoonlijkheidsonderzoek lijkt het evident dat de organisatie van de bijkomende proef niet als doel had een wervingsreserve aan te leggen.

Bovendien is dit examen een vergelijkend examen en wordt er derhalve nooit een wervingsreserve aangelegd.

5. Ja, op 29 juni 2000 werd aan de algemene inspectie een anonieme klacht bezorgd.

Op 30 juni 2000 werd de directeur van de rekruterings- en selectiedienst geïnterpelleerd door de Algemene Inspectie van de rijkswacht over de organisatie van deze proef en de oproepingsmodaliteiten van de kandidaten.

6. Om de objectiviteit van de proeven te garanderen, werden de volgende maatregelen genomen en schriftelijk meegedeeld aan de verbeteraars:

- verbetering van de proeven door twee verbeteraars (een officier en een licentiaat vertaler-tolk) die elk afzonderlijk een quotatie geven;

- de identiteit van de kandidaat wordt verborgen door een zelfklever die pas wordt verwijderd na het beëindigen van de deliberatie;

- deliberatie over de kandidaten voor iedere score waarbij er een verschil van minstens twee punten bestaat tussen de scores van de verbeteraars. De deliberatie wordt voorgezeten door de directeur van de rekruterings- en de selectiedienst.

Rekening houdend met de hierboven vermelde maatregelen, kan men de meerwaarde van een externe persoon betwifelen. Deze aanwezigheid is trouwens niet wettelijk vereist.

7. De inhoud van de proef is quasi identiek. In eerste instantie moet de kandidaat een voorgelezen tekst samenvatten. Na overhandiging van de originele tekst, moet de kandidaat in tweede instantie de tekst commentariëren.

Het is delicaat zich uit te spreken over de vergelijking van het niveau van de twee proeven aangezien het andere verbeteraars zijn. Vermits slechts 7 van de 10 aanwezige kandidaten geslaagd zijn voor het examen, kan niet gesteld worden dat het niveau sterk verschillend zou zijn."

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Hubert Brouns aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de werking van de Dienst Vreemdelingenzaken" (nr. 2341)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Financiën)

Question orale de M. Hubert Brouns au ministre de l'Intérieur sur "le fonctionnement de l'Office des Etrangers" (n° 2341)

(La réponse sera donnée par le ministre des Finances)

De heer **Hubert Brouns** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal mijn inleiding en vragen beperken tot wat ik schriftelijk heb meegedeeld omdat de betrokken minister zelf geen antwoord kan geven.

Hubert Brouns

Wij hebben een aantal weken geleden van de bevoegde minister vernomen dat hij de mensen van de dienst Vreemdelingenzaken prijst omdat zij hun achterstand geleidelijk aan inhalen. Dat is uiteraard een goede zaak. Toch vernemen wij op het terrein dat de mensen die met deze dienst in contact komen niet zo tevreden zijn over de werking ervan.

Het gaat dan vooral over organisaties die de belangen van vreemdelingen behartigen. Men klaagt dat men veel te lang moet wachten op antwoorden. Als er dan al eens een schriftelijk antwoord komt, dan staat daar vaak helemaal geen antwoord in. Men geeft daarvoor als reden dat men anders de wet op de privacy overtreedt. Als hulpverlener krijgt men ook niet de toelating om dossiers te bespreken met de bevoegde ambtenaar. Zij hebben dan ook problemen met wat zij zelf de klant-onvriendelijkheid van de dienst noemen. Vandaar dus vier concrete vragen.

Ten eerste, is een maatschappelijk assistent bij wie een vreemdeling om hulp en bijstand komt vragen verplicht een schriftelijke volmacht aan zijn cliënt te vragen, voorzien van een wettiging van zijn handtekening om bij de dienst Vreemdelingenzaken voor zijn cliënt te mogen optreden ?

Ten tweede, is het nog steeds de gangbare praktijk op de dienst Vreemdelingenzaken dat een asielaanvrager niet de toestemming krijgt om voor zijn aanvraag te worden bijgestaan door een advocaat of een maatschappelijk assistent ?

Ten derde, valt het te verzoenen met de wetgeving op de openbaarheid van bestuur dat inlichtingen over een dossier, of het inkijken van een dossier, geweigerd worden aan de betrokkene of zijn vertegenwoordiger ?

Ten vierde, wat is de gemiddelde antwoordtijd van de briefwisseling op deze dienst ?

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, collega Brouns, gelet op het privacygevoelige karakter van de gegevens uit het individuele dossier van de vreemdeling, geeft de dienst Vreemdelingenzaken hierover, op basis van artikel 6, § 2, 1°, van de wet van 11 april 1994, betreffende de openbaarheid van bestuur, in beginsel uitsluitend informatie aan de betrokkene zelf of diens advocaat. Indien de vreemdeling uitdrukkelijk te kennen geeft dat hij geen beroep doet op een advocaat, maar dat een maatschappelijk assistent zijn belangen verdedigt, kan hierop uitzondering worden toegestaan.

Een interview naar aanleiding van de asielaanvraag heeft tot doel de betrokkene de mogelijkheid te geven zijn verhaal te doen en de redenen uiteen te zetten waarom hij de bescherming van België vraagt. Daar deze fase

van de procedure louter declaratief is en geen enkele juridische of andere hulp vereist, geeft de dienst Vreemdelingenzaken er de voorkeur aan dit met de asielzoeker apart te laten doorgaan, indien nodig met de hulp van een tolk.

In bepaalde gevallen, zoals bij minderjarigen, psychische gehandicapten, fysische gehandicapten en dergelijke, wordt de materiële begeleiding van een familielid of maatschappelijk assistent toegelaten.

De wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur bepaalt limitatief de argumenten die kunnen aangehaald worden om een aanvraag tot inzage van een verblijfsdossier volledig of gedeeltelijk te weigeren. Elke aanvraag tot inzage wordt getoetst aan deze criteria. Ik merk op dat er op de beslissing van de dienst Vreemdelingenzaken in deze, een controle bestaat van de Commissie voor de Toegang tot Bestuursdocumenten.

Aangaande uw laatste vraag over de gemiddelde antwoordtijd zijn geen gegevens beschikbaar.

De heer **Hubert Brouns** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Question orale de Mme Karine Lalieux au ministre de l'Intérieur sur "l'utilisation de gaz lacrymogènes par la police de Bruxelles" (n° 2344)

(La réponse sera donnée par le ministre des Finances)

Mondelinge vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het gebruik van traangas door de politie van Brussel" (nr. 2344)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Financiën)

Mme **Karine Lalieux** (PS) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, dans la mesure où il me paraissait inopportun de jouer à la surenchère durant l'Euro 2000, je n'avais pas voulu insister davantage, à l'époque, sur une question que j'avais évidemment posée à M. Duquesne et à laquelle il ne m'avait pas répondu sur le moment même, étant donné que je l'avais interrogé lors d'une séance plénière. Aussi, je repose aujourd'hui ma question relative à l'utilisation de gaz lacrymogènes par la police de Bruxelles.

Karine Lalieux

Cette problématique mérite notre attention dans la perspective de la gestion future de manifestations et d'événements particuliers. En effet, à mon sens, dans le cadre de l'Euro 2000, ces gaz lacrymogènes ont été utilisés intempestivement, et ce, non seulement le samedi mais également les jours suivants.

Quelques questions me viennent dès lors à l'esprit. Les gaz utilisés par la police de Bruxelles sont-ils compatibles avec les équipements des autres polices communales et de la gendarmerie ? J'avais déjà posé cette question, mais l'on ne m'avait pas répondu.

Par ailleurs, confirmez-vous le fait que, lors de festivités d'après match, la police de Bruxelles a tiré des gaz lacrymogènes dans un lieu clos ? Dans l'affirmative, ne peut-on pas considérer qu'il s'agisse là d'une pratique pour le moins dangereuse ?

En outre, l'usage de ces gaz lacrymogènes ne doit-il pas constituer l'ultime recours pour le maintien de l'ordre ?

Enfin, les matraques dites télescopiques utilisées par les membres en civil de la police communale de Bruxelles constituent-elles ou non des armes prohibées ?

Monsieur le ministre, le maintien de l'ordre reste évidemment une préoccupation capitale. Toutefois, il me paraît nécessaire de l'inscrire dans un cadre strict afin d'éviter tout dérapage à venir.

M. Didier Reynders, ministre : Monsieur le président, chers collègues, conformément aux prescriptions de la circulaire POL 26bis du 3 mai 1995 relative à l'armement de la police communale, la police de Bruxelles peut utiliser le gaz CS comme armement "collectif". C'est également le cas d'autres corps de police communale. Cette circulaire prévoit notamment l'utilisation, dans certains cas, de masques à gaz. Lorsque l'on a eu recours à ce gaz à l'occasion de l'Euro 2000, tous les policiers intervenants, de Bruxelles ou d'autres communes, disposaient de ce masque de protection. La gendarmerie n'était pas présente en ces circonstances; cette dernière ne dispose d'ailleurs ni de gaz CS, ni de masques de protection adaptés à ce gaz. Il va de soi que les différents corps de police amenés à collaborer dans le cadre de missions de maintien de l'ordre se tiennent informés en permanence et se concertent quant aux moyens opérationnels à utiliser, en tenant notamment compte de leur niveau de protection. Ce fut le cas lors des actions de maintien et de rétablissement de l'ordre public à Bruxelles durant le tournoi Euro 2000.

Le 16 juin 2000, en début de soirée, la police de Bruxelles a effectivement fait usage de gaz CS dans un débit de boissons. La police de Bruxelles signale le fait qu'il s'agissait d'un choix opérationnel destiné à déloger une bande de hooligans anglais. C'était la seule manière de permettre l'interpellation de ces auteurs de troubles

sans qu'aucune force physique ne doive être utilisée. Cette intervention a été effectuée par du personnel entraîné et a été préparée tactiquement et dans le respect des prescriptions légales. Dans ces conditions, elle s'est déroulée sans danger ni séquelles pour les personnes interpellées et pour les policiers intervenants. Le personnel du service de police de Bruxelles avait été bien entraîné et avait suivi une préparation tactique adéquate avant l'Euro 2000.

Pour le maintien et le rétablissement de l'ordre public, les policiers disposent, comme armement, soit de la matraque longue soit de produits incapacitants. Il appartient en premier lieu au chef de corps de décider de quel type d'armement il sera fait usage selon les missions. Sur le terrain, c'est l'officier responsable qui, en fonction de l'analyse de la situation, décidera de l'armement à utiliser. Il importe de souligner que les produits incapacitants permettent d'éviter tant un contact physique direct avec les auteurs de troubles que l'emploi de la matraque longue qui est, quant à elle, plus susceptible de provoquer des lésions ou des blessures. Même si l'utilisation de gaz est spectaculaire, les conséquences pour la personne sont minimales et fort limitées dans le temps, tandis qu'un coup de matraque peut provoquer une fracture entraînant des semaines d'incapacité.

Enfin, en ce qui concerne votre dernière question, les matraques télescopiques utilisées par les policiers en civil de la police communale, notamment celle de Bruxelles, sont des armes prohibées pour les particuliers.

L'article 22, alinéa 2 de la loi du 3 janvier 1933 relative à la fabrication, au commerce, au port des armes et au commerce de munitions, modifié en dernier lieu par la loi du 30 janvier 1991, prévoit une exception pour les forces de l'ordre.

L'arrêté royal d'exécution de la loi sur les armes du 12 août 1991, modifié par l'arrêté royal du 16 avril 1998 concrétise cette exception en prévoyant en son article 1er que "l'exception prévue à l'article 22, alinéa 2 est applicable aux agents faisant partie des services de l'autorité ou de la force publique suivant (...) 3° Les corps de police communale à l'exception du personnel administratif et logistique."

L'arrêté royal du 10 avril 1995 réglant l'armement de la police communale prévoit d'ailleurs que le ministre de l'Intérieur autorise les corps de police, qui introduisent une demande motivée, à porter des matraques télescopiques.

La police de Bruxelles, comme de nombreux autres corps de police communale d'ailleurs, dispose de cette autorisation. Dans le cadre de cette dernière, il est prévu que le service de police utilisant les gaz fasse rapport des incidents liés à cet usage au ministère de l'Intérieur. Une évaluation a ainsi été demandée expressément à la police de Bruxelles.

Didier Reynders

Voilà, madame Lalieux, la réponse que je pouvais vous donner.

Mme **Karine Lalieux** (PS) : Monsieur le président, je remercie le ministre pour ses réponses très précises.

Je serais très curieuse de prendre connaissance de l'évaluation du ministère de l'Intérieur concernant l'utilisation des gaz.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de hernieuwing van de identiteitskaarten" (nr. 2346)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Financiën)

Question orale de Mme Magda De Meyer au ministre de l'Intérieur sur "le renouvellement des cartes d'identité" (n° 2346)

(La réponse sera donnée par le ministre des Finances)

Mevrouw **Magda De Meyer** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 5 april hebben wij in deze commissie een discussie gehad over de hernieuwing van de identiteitskaarten, specifiek voor hoogbejaarden en bedlegerigen. Dit brengt immers een grote overlast met zich voor de betrokkenen op het vlak van mobiliteit, gezondheidsproblemen, moeilijkheden met het plaatsen van de handtekening, moeilijkheden in verband met het nemen van foto's, enzovoort. Op uitdrukkelijke vraag van vele gemeenten en de Vereniging voor Steden en Gemeenten, wil ik u verzoeken om een oplossing voor deze categorie te vinden.

U antwoordde in april dat er aan uw administratie opdracht was gegeven om een vergelijkende studie uit te voeren inzake de regelgeving in de andere Europese landen betreffende deze problematiek. Op basis van de resultaten van deze studie kon worden nagegaan in welke mate de omslachtige procedure in ons land zou kunnen worden aangepast. De minister kondigde aan dat hij zou proberen in deze materie nog voor de zomervakantie een beslissing te nemen. Nu is het zover, mijnheer de minister. Daarom herhaal ik mijn vraag. Is er al enige vooruitgang in het dossier, dat in de praktijk aanleiding geeft tot schrijnende en ontoelaatbare situaties ?

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, collega De Meyer, de administratie van Binnenlandse Zaken heeft inderdaad een vergelijkende studie uitgevoerd inzake de regelgeving in de andere Europese landen betreffende de problematiek van de hernieuwing van de identiteitskaarten voor hoogbejaarden en bedlegerigen.

Op grond van de resultaten van dit onderzoek heeft de minister van Binnenlandse Zaken beslist om een ontwerp van koninklijk besluit op te stellen waarbij personen ouder dan 75 jaar niet langer verplicht tot de hernieuwing van de identiteitskaart dienen over te gaan. Het blijft evenwel facultatief mogelijk om dit te doen.

Het ontwerp van koninklijk besluit zal eerstdaags worden gefinaliseerd. Ik weet niet of het koninklijk besluit al op de agenda van de Ministerraad staat.

Wat de procedure voor bedlegerigen betreft, blijkt het niet haalbaar te zijn om de huidige procedure voor de hernieuwing van identiteitskaarten te wijzigen.

Tot nu toe is er dus een oriëntatie voor wat personen van ouder dan 75 jaar betreft, maar niet voor wat de bedlegerigen betreft.

Mevrouw **Magda De Meyer** (SP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord, dat het schrijnend probleem gedeeltelijk oplost.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Hans Bonte aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de stand van zaken inzake de erkenningsaanvragen voor tegemoetkomingen uit het Rampenfonds" (nr. 2349)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Financiën)

Question orale de M. Hans Bonte au ministre de l'Intérieur sur "l'état d'avancement des demandes de reconnaissance en vue de l'intervention du Fonds des Calamités" (n° 2349)

(La réponse sera donnée par le ministre des Finances)

De heer **Hans Bonte** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze vraag gaat een beetje dieper in op een actualiteitsvraag die ik begin juni heb gesteld en die te maken heeft met het noodweer dat een aantal gemeenten begin juni heeft getroffen. Ik denk aan de gemeenten Londerzeel, Merchtem, Meise en Kapelle-op-den-Bos. Het was evident dat hier sprake was van noodweer, want er vielen grote hagelbollen, zoals zelfs gepensioneerde mensen nog nooit hadden gezien en die heel wat schade hebben aangericht.

De minister antwoordde toen dat het inderdaad snel zou moeten gaan, maar daarvoor moeten we eerst een rapport van het KMI afwachten. Ik heb de volgende vragen.

Hans Bonte

Ten eerste, heeft het KMI ondertussen, meer dan een maand later, bevestigd dat het onweer een uitzonderlijk karakter had ? Is het rapport van die aard dat men een positieve beslissing van de Ministerraad kan verwachten ? Ten tweede, welke procedure moet dit dossier nog volgen voordat een definitieve beslissing kan worden genomen ? Ten derde, wanneer verwacht u deze beslissing ?

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik kan mededelen dat een aantal gemeenten uit de provincie Vlaams-Brabant een aanvraag hebben ingediend om het noodweer dat hen in mei 2000 heeft getroffen te laten erkennen als algemene ramp. Bepaalde gemeenten hebben hun aanvraag rechtstreeks bij de bevoegde minister ingediend. Andere gemeenten hebben zich eerst tot de provinciegouverneur gericht die de aanvragen heeft doorgestuurd naar het departement van Binnenlandse Zaken.

Het departement heeft het advies van het KMI gevraagd. Het eerste advies dat werd gevraagd, heeft betrekking op de onweders van 8 tot 13 mei. Het KMI stelt dat in geen enkel meetpunt van het officieel klimatologisch meetnet dagelijkse neerslaghoeveelheden van meer dan 60 liter per vierkante meter werden gemeten. In geen enkel pluviometrisch station werden hoeveelheden van meer dan 40 liter per vierkante meter gemeten. Bij onweders kan de neerslaghoeveelheid plaatselijk hoger zijn. Het KMI kan dit echter niet controleren.

Het KMI heeft een tweede advies uitgebracht over de storm die ons land op 27 en 28 mei 2000 heeft getroffen. Aan de kust werden rukwinden van 100 tot 112 kilometer per uur gemeten; in het binnenland werd 108 kilometer per uur gemeten in Kleine Brogel en 104 kilometer per uur in Zaventem. Elders in het land werden windstoten gemeten van een lagere snelheid, tussen 80 en 90 kilometer per uur. Deze adviezen werden samen met de richtlijnen inzake de meteorologische criteria aan de provincieadministratie toegezonden die de omvang van de schade moeten berekenen. Er moet immers aan beide elementen worden voldaan : de meteorologische criteria en de omvang van de schade. Al deze gegevens moeten gekend zijn. Op dat ogenblik kan de minister van Binnenlandse Zaken een voorstel tot erkenning als ramp aan de Ministerraad voorleggen. Ik wijs erop dat de minister van Binnenlandse Zaken alleen bevoegd is voor de erkenning als algemene ramp van de schade, aangereikt aan private goederen. Schade aan landbouwgewassen, sierteelten en teelten onder glas zijn landbouwrampen. Hiervoor is de minister van Landbouw bevoegd.

De heer **Hans Bonte** (SP) : Mijnheer de voorzitter, de minister heeft niet geantwoord op mijn precieze vragen. Is het rapport van het KMI van die aard dat men een positieve beslissing kan rechtvaardigen ? Heeft het KMI

vastgesteld dat het uitzonderlijke karakter buiten kijf staat ? Het verbaast me dat minister Duquesne geen precies antwoord op deze vragen heeft. De problematiek kwam uitgebreid aan bod in de pers. De neerslag was uitzonderlijk. Denken we maar aan de hagel die bijna zo groot was als eieren. Dat is misschien de reden waarom ze niet door de pluviometer geraakten en het normale meetnet van het KMI geen uitzonderlijke situatie heeft vastgesteld. Uw antwoord verontrust me. Ik vrees dat het technisch probleem met de hagel en de pluviometers er de oorzaak van zou kunnen zijn dat dit noodweer niet als ramp wordt erkend. Voor de lokale bewoners maar ook voor de rest van de bevolking is het evident dat dit noodweer als ramp wordt erkend. Er was immers zeer grote schade en zeer uitzonderlijke neerslag. Samen met de minister van Binnenlandse Zaken ben ik een beetje ongerust en ongeduldig. Het duurt immers veel te lang vooraleer zo'n belangrijk dossier kan worden afgesloten. De rapporten zijn opgestuurd. De hoeveelheid neerslag is gemeten. Men moet beslissen. Ofwel wordt het noodweer als ramp erkend ofwel gebeurt dit niet. Ik dring erop aan de wetgeving en de procedures terzake in de toekomst te versnellen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de toepassing van artikel 3, § 2, 1°, van de wet van 3 mei 2000 tot bepaling van de criteria bedoeld in artikel 39, § 2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten" (nr. 2365)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Financiën)

Question orale de M. Servais Verherstraeten au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "l'application de l'article 3, § 2, 1°, de la loi du 3 mai 2000 fixant les critères visés à l'article 39, § 2, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions" (n° 2365)

(La réponse sera donnée par le ministre des Finances)

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, bij de bespreking van de wet op de onderwijsfinanciering na het Sint-Elooisakkoord is in de commissie kritiek gerezen over ongrondwettelijkheid en onwettelijkheid. Er was zelfs een gebrek aan wafelijzerpolitiek. Een eenzijdige

Servais Verherstraeten

miljardenstroom van noord naar zuid werd goedgekeurd zonder daarvoor iets in de plaats te krijgen of te willen. Daarnaast hebben we ook technische bemerkingen gemaakt over de ontwerpen die door de regering werden voorgelegd.

In het ontwerp stond onder meer dat in de respectieve gemeenschappen bepaalde gegevens meegedeeld dienen te worden. Het ging onder meer om verplichte gegevens als naam, adres, geboortedatum. Het rijksregisternummer was ook opgenomen, maar dan met de vermelding van de bepaling "in voorkomend geval". De oppositie heeft toen voorgesteld om die bepaling te verwijderen en er een verplichting van te maken. Ze wou alleszins een tijdsbestek opnemen vanaf wanneer het verplicht zou zijn.

De vice-eerste minister heeft toen gezegd dat hij op die suggestie van amendering niet kon ingaan. De twee gemeenschappen, Vlaanderen en Wallonië, waren er niet klaar voor. Vlaanderen stond in een verder stadium, maar de Waalse gemeenschap was nog helemaal niet klaar. Dat is zo opgenomen in het verslag. Mag ik even citeren. Daarin staat onder meer vermeld: "De vice-eerste minister geeft aan dat dit rijksregisternummer thans niet volledig beschikbaar is. De gemeenschappen hebben de verbintenis aangegaan alles in het werk te stellen om het volledig te kunnen kennen. Die verbintenis vergt zoveel werk dat men momenteel niet kan zeggen wanneer men er mee klaar zal zijn". Vandaar dat de eerste minister zei dat hij er geen timing kon aankleven, vermits men zelfs nog niet weet wanneer men klaar kan geraken.

Enkele weken geleden, op de zitting van de commissie voor de herziening van de Grondwet van 20 juni, ontvingen wij enkele raadsleden van het Rekenhof. Raadsheer Rion beweerde dat wat de vice-eerste minister had verklaard, niet overeenstemde met de werkelijkheid. Hij heeft het niet expliciet gezegd. Hij heeft het impliciet gezegd door de cijfergegevens mee te delen. In Vlaanderen zou het gaan om slechts 3 700 leerlingen waarvan men het rijksregisternummer niet heeft. In Wallonië zou het gaan om iets meer: 12 700 leerlingen. Dat betekent nauwelijks 1% van het leerlingenbestand.

Ik heb enkele vragen voor de vice-eerste minister en ik betreur dan ook zijn afwezigheid. Op grond van welke informatie heeft hij in de commissie voor de herziening van de Grondwet meegedeeld dat men nog zeer veel werk en zeer veel tijd nodig had om alle gegevens met betrekking tot het rijksregisternummer bij iedere leerling te kunnen plaatsen? Nu blijkt immers dat de informatie niet overeenstemt met de realiteit.

Nu we eigenlijk quasi klaar zijn en het slechts om een fractie van de leerlingen gaat, die de jure en de facto snel op te sporen zijn, hoeveel tijd zal het nog vergen om het

bestand volledig in orde te brengen? Wanneer zal het volledig in orde zijn en wanneer zullen alle scholen verbonden zijn met het centrale bestuur? Zo kan ook interne controle op leerlingenbestanden uitgevoerd worden, zodat misverstanden en wantrouwen tussen de gemeenschappen weggewerkt kunnen worden.

Minister **Didier Reynders**: Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Vande Lanotte is ook in het buitenland. Ik blijf als minister van Financiën in België.

Spijtig genoeg heb ik slechts een kort voorlopig antwoord gekregen in het Frans. Ik zal dit niet proberen te vertalen.

Il est évident - me dit le ministre du Budget - que l'importance du travail engendré par la nécessité de mentionner un numéro de registre national pour chaque élève recensé, ne se mesure pas en fonction du pourcentage des élèves pour lesquels ce renseignement fait défaut par rapport à l'ensemble, mais bien par leur nombre absolu. Monsieur Verherstraeten, vous citez vous-même le chiffre de plus de seize mille, y compris les élèves étrangers. A la lecture de cette phrase, vous comprendrez que je ne me sois pas lancé dans une traduction. Je laisserai aux services de la Chambre le soin de la réaliser.

Dès lors, ce travail est trop important au regard du nombre d'élèves pour lesquels ce renseignement est disponible. La disproportion ne justifie pas que la procédure soit retardée. Partant, la procédure se poursuit.

Quant au délai nécessaire pour rassembler les données manquantes, le ministre du Budget prendra tous les contacts utiles pour en obtenir une évaluation de la part des autorités et services concernés. Il communiquera ce renseignement dès qu'il lui sera transmis.

Monsieur Verherstraeten, ce sont là les seuls éléments dont je dispose en réponse aux questions que vous avez posées. Pour ma part, je transmettrai évidemment les détails de vos interrogations à mon collègue du Budget; mais pour l'instant, je ne puis vous communiquer que ces quelques éléments.

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord.

Mijnheer de minister, ik verwijt u zeker niet dat u hier een Franse tekst voorleest. Ik ben van oordeel dat federale ministers tweetalig moeten zijn maar dat geldt uiteraard niet in deze omstandigheden. Bovendien meen ik ook dat federale parlementsleden twee talen moeten kunnen verstaan en die moeite moeten doen. Er staan hulpmiddelen te hunner beschikking.

Mijnheer de minister, het is geen verwijt aan u maar het antwoord voldoet geenszins. Ik betreur dat en ik wens dat ook te vertolken zodat het in het verslag kan worden opgenomen. Ik betreur dit vooral ten overstaan van de

Servais Verherstraeten

vice-eerste minister. Ik zal deze vraag dan ook opnieuw stellen bij het begin van het volgende parlementair werkjaar. Ik wil wel nog stellen dat ik met genoeg vaststel dat het "slechts om 16 000" gaat. Dat leert ons dat we deze kloof nog moeten dichten zodat de rijksregisternummers deel kunnen uitmaken van de bestanden als ze elk jaar op 15 mei worden meegedeeld. Zo kan de interne en externe controle gemakkelijker worden gemaakt. Mijnheer de minister, als het mogelijk is, zou ik graag een kopie van het schriftelijke antwoord bekomen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de jongste cijfers inzake de toestroom van asielzoekers" (nr. 2373)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Financiën)

Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de l'Intérieur sur "les chiffres les plus récents relatifs à l'afflux de demandeurs d'asile" (n° 2373)

(La réponse sera donnée par le ministre des Finances)

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de maand juni is voorbij en ik vond het zinvol om eens een balans op te maken van het aantal asielzoekers dat de jongste zes maanden is toegekomen. Ik heb mijn informatie opgevraagd bij het Cedoca, het Centrum voor Documentatie voor Asielinstanties. Deze dienst hangt samen met de dienst Vreemdelingenzaken en bevindt zich in het noordcentrum, North Gate, aan de Koning Albert II-laan. Ik heb intussen wel vernomen dat die cijfers nooit helemaal correct zijn en dat de situatie nog iets meer uitgebreid is of liever dat het aantal asielzoekers nog iets hoger ligt dan het aantal dat ik hier op papier heb. Ik heb merkwaardige cijfers gekregen voor de eerste helft van dit jaar. In de eerste zes maanden van vorig jaar kwamen we tot een totaal van 12 654 dossiers. In 2000 komen we aan 15 900. Dat is een verschil van nagenoeg 3 300. We moeten natuurlijk rekening houden met het feit dat er vorig jaar een extreem hoog aantal Kosovaren naar ons land is gekomen omwille van de oorlog in Kosovo. Als we even abstractie maken van Kosovo, dan krijgen we volgens de cijfers van het Cedoca - die misschien niet helemaal juist zijn maar toch in een bepaalde richting wijzen - in 1999 een totaal van 7 199 en in 2000 van 13 300 dossiers. Dat is over een periode van zes maanden een verschil van meer dan 6 000 asioldossiers. Het gaat dan om het aantal dossiers want het aantal personen ligt nog hoger. Dat betekent dat we dit eerste half jaar

bijna een verdubbeling van het aantal asielzoekers hadden, wat toch fenomenaal hoog is. Als we dit vergelijken met vorig jaar, stellen we ook een sterke toename van het aantal Aziaten vast. Het gaat om bijna een verdrievoudiging van het aantal Aziaten en om meer dan een verdubbeling van het aantal Europeanen. Wat de Europeanen betreft, is er een stijging van bijna 3 500 tot meer dan 8 000 dossiers. Dit heeft vooral betrekking op Albanezen, Oezbeken, Russen, Oekraïners en dergelijke meer. Iedereen weet dat daar hoe dan ook een aantal brave mensen tussen zitten maar ook een aantal mensen met minder goede bedoelingen gezien de steeds sterker wordende greep van de georganiseerde misdaad op dat soort mensen. Het is over het algemeen niet de elite van de bevolking van ginder die we hier krijgen. Ik vrees dan ook voor een stijging van de impact van de georganiseerde misdaad in ons land als we zien uit welke landen de mensen allemaal binnenkomen.

Ik wil kort stellen dat deze cijfers veel erger zijn dan wat er in Frankrijk gebeurt. In "Le Monde" was er enkele weken geleden nog consternatie over de toename van het aantal asielzoekers van 22 000 in 1999 tot 30 900 in 2000.

Men spreekt daar van een "engorgement". In ons land waren er vorig jaar veel meer dan 30 000, meer bepaald 35 000 zonder de kinderen, voor een land dat vijf keer kleiner is dan Frankrijk. Dit jaar is het niet veel beter, integendeel. De eerste helft van het jaar is zelfs heel wat slechter. In die situatie kan gerust worden gezegd dat deze regering het probleem helemaal niet onder controle heeft. Het probleem dreigt trouwens alleen maar toe te nemen.

Mijnheer de minister, ik heb dan ook een aantal concrete vragen. Blijft u beweren dat de regering de asielstroom onder controle heeft ? Kunt u een verklaring geven voor deze spectaculaire toename van asielzoekers vanuit Azië en Oost-Europa tijdens de eerste zes maanden ? Wat zijn uw verwachtingen voor de komende maanden ? Ik heb daarjuist Pieter De Crem horen zeggen dat uit de meest recente informatie blijkt dat de grote zomer-aantocht volop bezig is. Traditioneel is er in juli, augustus en september een enorme toeloop van nieuwe asielzoekers. Ik vrees dat we de komende maanden met angstwekkende cijfers zullen worden geconfronteerd. Hoe staat het met het uitwijzingsbeleid ? Hoeveel asielzoekers keerden de voorbije zes maanden vrijwillig terug ? Hoeveel werden er gedwongen ? Wat zijn de cijfers voor de afgelopen maand ? Ik zou graag weten of de situatie aan het verbeteren is en of er een stijging is van het aantal uitwijzingen en uitzettingen. Kunt u op een geloofwaardige manier spreken over een tweesporenbeleid wanneer het maandelijks aantal nieuwe asielzoekers nog altijd een veelvoud is van het aantal dat het land verlaat ?

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, collega Laeremans, uw uitgangspunt betreffende de sterke stijging van het aantal asielaanvragen dient enigszins te worden genuanceerd. Vergeleken met de eerste zes maanden van 1999 is er een stijging van 25%. Wanneer we evenwel de laatste zes maanden van 1999 als vergelijkingspunt nemen - dus na het beëindigen van het tijdelijk beschermingsstatuut voor Kosovaren - valt er daling van 25% waar te nemen.

U vroeg of de regering de asielstromen onder controle heeft. U verwacht de begrippen asiel en illegale immigratie. De regering wil het recht op asiel niet ontzeggen aan personen die daarop recht hebben. België past de Conventie van Genève voor vluchtelingen toe.

In het kabinet van Binnenlandse Zaken werd een task force opgericht om een efficiënt beheer van de asielaanvragen en het inlopen van de achterstand te coördineren. Momenteel wordt gewerkt volgens het principe "last in, first out". Personen die misbruik maken van de asielprocedure worden vastgehouden in gesloten centra. Bijkomend personeel werd aangeworven. De achterstand bij de Dienst Vreemdelingenzaken wordt ingelopen.

Wat de oorzaken betreft voor de stijging van het aantal asielaanvragen uit Oost-Europa en Azië kan ik u het volgende meedelen. De termijnen om te antwoorden op een mondelinge vraag stellen mij niet in staat uit te weiden over de achterliggende geopolitieke oorzaken van deze immigratie. Ik stel evenwel vast dat België niet alleen staat. Er is nood aan een Europese aanpak van deze immigratie die zich vaak bedient van de asielprocedure. Deze problematiek zal overigens een van de prioriteiten zijn van het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie in de tweede helft van 2001.

Ik kom dan tot de verwijderingspolitiek. Dagelijks worden bevelen om het grondgebied te verlaten, afgeleverd en vertrekken er mensen op vrijwillige basis. Dagelijks worden personen opgepakt wiens verblijf illegaal is geworden. Deze personen worden overgebracht naar en vastgehouden in gesloten centra met het oog op hun verwijdering. Dagelijks worden ook gedwongen verwijderingen, al dan niet met een escorte, uitgevoerd.

Sinds begin dit jaar keerden 2 674 personen vrijwillig terug via een terugkeerprogramma van IOM, de internationale organisatie voor migratie en in dezelfde periode werden 1 824 gedwongen verwijderingen uitgevoerd. In juni keerden 828 personen vrijwillig terug en werden 364 personen gedwongen verwijderd.

U vraagt naar het verschil tussen asielaanvragen en personen die het land verlaten. U kunt zich niet alleen baseren op het aantal gedwongen verwijderingen om het verschil tussen binnenkomers en vertrekkers te berekenen en wel om de volgende redenen.

Er is de categorie personen aan wie het vluchtelingenstatuut wordt verleend. Anderen bekomen een verblijfsvergunning om andere redenen, familiehereniging of regularisatie. Nog anderen keren terug ofwel via specifieke terugkeerprogramma's ofwel uit eigen beweging. In dit geval is het onmogelijk om hierover juiste cijfergegevens te bekomen.

Samengevat betekent dit het volgende. De personen die blijven zijn niet allemaal illegalen en zij die vertrekken maken dit niet altijd aan de bevoegde diensten over. Deze twee vaststellingen nuanceren uw bemerkingen.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U zegt dat mijn bemerkingen moeten worden genuanceerd en dat ook met de zes laatste maanden van 1999 rekening dient te worden gehouden. Dat is natuurlijk een valse vergelijking.

Tijdens de zes laatste maanden van 1999 liep de enorme regularisatieoperatie naar aanleiding waarvan duizenden personen per maand binnenkwamen : meer dan 4 000 in september, meer dan 4 000 in december. Telkens wanneer de regularisatieperiode was aangekondigd, was er een enorme toeloop. Die vergelijking gaat dus helemaal niet op.

Bovendien kenden wij toen de naweeën van de Kosovo-oorlog. Vandaag nog kunnen wij in De Gazet van Antwerpen lezen dat Binnenlandse Zaken toegeeft dat, om een correcte vergelijking te kunnen maken, met dezelfde periode van vorig jaar moet worden vergeleken omdat wij dan in een gelijkaardige situatie zitten. Als wij die vergelijking maken, dan is de situatie zeer slecht.

Vergelijken wij bijvoorbeeld het eerste volledige regeringsjaar van 1 juli 1999 tot 1 juli 2000 met het laatste jaar van de vorige regering, dan is het veel erger gesteld met het aantal asielzoekers dan wij zelfs maar in onze cijfers weergeven. In dat geval is het aantal enorm hoog.

Ik ontken formeel dat wij verwarring zouden zaaien tussen illegalen en asielzoekers. Ik heb het niet over illegalen. Ik heb het enkel over asielzoekers. Als wij een berekening maken van de laatste 11 jaar, dan is het aantal personen dat als terechte asielzoeker is erkend ongeveer 9% van het totaal aantal asielzoekers. Men zou streng en kordaat moeten optreden tegen de 90% anderen, tienduizenden personen. Met 3 500 plaatsen in gesloten centra kan men de toestand het hoofd niet bieden. Men is veel te laks tegenover de asielmisbruikers.

Mijnheer de minister, u geeft een aantal interessante cijfers. Ik noteer een stijging in de laatste maand. 828 uitwijzingen op een totaal van 2 600 betekent dat er de

Bart Laeremans

laatste maand verhoudingsgewijs meer terugwijzingen zijn. In juni werden iets meer dan een zesde van het aantal personen dat in de periode van de eerste zes maanden gedwongen was uitgewezen, verwijderd.

Er blijft een enorm onevenwicht tussen het aantal personen dat opnieuw binnenkomt en het aantal personen dat buitengaat. In feite maken wij opnieuw een immigratiegolf mee die wij niet meer onder controle hebben. Ik vrees dat de komende maanden, met de stijging die wij kunnen verwachten van het aantal asielzoekers in de maanden juli, augustus en september, wij verhoudingsgewijs nog een veel grotere toename zullen krijgen van het aantal buitenlanders dat in dit land niet hoeft te zijn en dat op een onterechte wijze van ons asielrecht misbruik maakt.

Wij hebben nooit gezegd dat asielrecht hier niet moet bestaan, noch dat het fout is asielrecht toe te kennen. Doch, tegen mensen die asielmisbruik plegen kan niet kordaat genoeg worden opgetreden. Dat weigert deze regering te doen.

Mijnheer de minister, ik kan uit uw antwoord enkel afleiden dat u de zaak nog altijd niet onder controle hebt.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de recente provocaties onder meer vanwege de burgemeester van Wezembeek-Oppem" (nr. 2374)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Financiën)

Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de l'Intérieur sur "les récentes provocations du bourgmestre de Wezembeek-Oppem" (n° 2374)

(La réponse sera donnée par le ministre des Finances)

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de Vlamingen hebben zeer slechte herinneringen aan talentellingen. Ook uw diensten en alle historici zullen moeten erkennen dat die in het verleden waren gebaseerd op manipulaties allerhande, om zo veel mogelijk Vlaams-Brabantse gemeenten en taalgrensgemeenten weg te trekken uit Vlaanderen en over te hevelen naar Wallonië of Brussel. De laatste daadwerkelijke, effectieve talentelling die heeft plaatsgehad met rechtsgevolgen, was die van 1947, in volle repressieperiode. Heel veel mensen durfden niet toe te geven dat zij Nederlandstalig waren en op die manier zijn heel wat gemeenten ten prooi gevallen aan verbrusseling en verfransing. Om die reden en omwille van de les die velen daaruit trokken, hebben

honderden Vlaamse burgemeesters later, met de talentelling die daarop volgde, de formulieren teruggestuurd naar Brussel en zich verzet tegen deze manipulatie en manipulatieve talentellingen. Uiteindelijk werd dit dan ook bij wet afgeschaft.

Wij stellen nu vast dat op een blauwe maandag de burgemeester van Wezembeek opnieuw en op eigen initiatief een talentelling doorvoert en een register aanlegt in zijn gemeente, exclusief met als bedoeling de taalaanhangigheid van de inwoners van zijn gemeente vast te leggen. Dat is manifest strijdig met de bedoeling van de faciliteiten, het is onwettig, het gaat in tegen de bestaande wetgeving, het creëert een uitzonderingsregime waarvoor geen enkele wettelijke basis bestaat en het dwingt individuen, ook Nederlandstaligen, om hun taalaanhangigheid bekend te maken. Dit is bijzonder vernederend voor die mensen, aangezien zij in eentalig Nederlands gebied wonen. Verder is het duidelijk dat dit gebeurt met het oog op de kiesbrieven die vanaf 1 augustus 2000 moeten worden verstuurd. Via het rijksregister zou dit niet meer ordelijk kunnen verlopen, want ook daar riskeerde men nietigheid. Door een apart register te creëren, riskeert men nog veel meer de nietigheid van de verzending van de kiesbrieven en van de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober 2000. Dat wilde ik toch even onderstrepen. Bovendien druist dit in tegen de wet op de privacy en dat werd al vastgesteld door de commissie voor de privacy. Ook daarom denk ik dat wat hier gebeurt, manifest verkeerd is. Verder is het een daad van onbehoorlijk bestuur te vragen dat de mensen binnen 15 dagen zouden reageren, en dit in volle vakantieperiode. Dit is onmogelijk in een vakantieperiode. Veel mensen zijn voor een maand of voor drie weken met vakantie en kunnen dus niet reageren. Op de koop toe kwamen de brieven ingevuld toe op de vooravond van 11 juli. Een provocatie zonder voorgaande !

Mijnheer de minister, hoe evalueert u deze provocatie op de vooravond van 11 juli ? U mag daar ook gerust uw eigen mening over geven. Gaat u ermee akkoord dat hier een talentelling wordt georganiseerd en dat er een onwettig register wordt aangelegd ? Vindt u het een daad van behoorlijk bestuur dat men dit in volle vakantietijd doet en dat men de bevolking verplicht om binnen de vijftien dagen een definitieve taalkeuze te maken ? Welke sancties hebt u in petto voor de betreffende burgemeester ? Naar aanleiding van deze vraag had ik ook nog de mening van de minister willen vragen over een recent congres van een partij die u wel kent, het FDF, en de Brusselse afdeling van de PRL. Daar werden twee zeer kwetsende eisen gesteld als de inlijving van zeventien Vlaamse gemeenten bij het Brussels Gewest. Dat zijn puur imperialistische eisen, mijnheer de minister, die doen denken aan de donkerste dagen van de geschiedenis. Ik denk dan aan de Anschluss-politiek van de nationaal-socialisten, de Duitse bezetters, die een zeer

Bart Laeremans

groot aantal landen van Europa zo maar tot de hunne wilden maken, die landen zo maar hebben willen doen aansluiten, weliswaar onder militaire druk. Wat het FDF en de Brusselse PRL eisen, roept herinneringen op aan dergelijke periode.

Le **président** : Monsieur Laeremans, vous sortez du thème de votre question. Aussi, je vous interromps et cède la parole à M. le ministre.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik weet dat u van dezelfde partij bent. Het is niet aangenaam om dit te horen.

Le **président** : Non, cela n'a rien à voir.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Toch wel, want ik heb die ...

Le **président** : Monsieur Laeremans, vous sortez du sujet de votre question.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, u hebt mijn vraag wellicht niet gelezen. Het tweede deel van mijn vraag had wel degelijk betrekking op het congres van de FDF en de PRL, waar deze puur imperialistische eisen zijn gesteld die doen denken aan de donkerste dagen van onze geschiedenis. Het staat allemaal op papier, dus ik wijd helemaal niet uit.

Ik was trouwens van plan om af te ronden, maar ik weet dat zoiets pijnlijk overkomt.

Le **président** : Monsieur Laeremans, nous disposons de cinq minutes pour chaque question et sa réponse. Vous avez déjà épuisé plus des cinq minutes imparties.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Er zijn vragen die veel uitvoeriger waren. Ik stel bij deze mijn laatste concrete vraag.

Mijnheer de minister, zijn die eisen van aard dat zij de communautaire pacificatie dichterbij kunnen brengen ?

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal kort antwoorden in drie punten.

Ten eerste, de feiten die door de heer Laeremans worden aangehaald dienen te worden geverifieerd teneinde na te gaan of ze al dan niet conform de taalwetgeving zijn.

Ten tweede, het is het beleid van de regering om de goede verstandhouding tussen de gemeenschappen in stand te houden en te bevorderen.

Ten derde, de verklaringen waarnaar de heer Laeremans verwijst kunnen enkel degenen binden die ze hebben afgelegd.

Tot zover mijn antwoord.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de minister, ik vind dit bedenkelijk en beneden alle peil.

Als we in de plenaire vergadering mondelinge vragen stellen, dan hebt u als minister slechts 3 uren tijd. De ministers zijn dan toch in staat om zaken te verifiëren en de wettigheid na te gaan. In deze had u 24 uren de tijd, maar wilde men gewoon niet nagaan of dit register wettelijk was.

Het is het recht van elk parlamentslid dat hierover een vraag stelt een behoorlijk antwoord te krijgen. Door dit antwoord te weigeren stelt u, of in elk geval uw collega, een zeer laakbare daad.

Mijnheer de minister, wat er gebeurt in Wezenbeek-Oppem is volstrekt illegaal en van die aard om binnenkort met onwettige oproepingsbrieven geconfronteerd te worden, waardoor de gemeenteraadsverkiezingen wellicht ongeldig zouden kunnen verklaard worden.

Ik dring er op aan dat uw dienst, of de diensten van uw collega, de burgemeester van Wezenbeek tot de orde roepen en die man sanctioneren. Dat zij heel die poespas die daar nu wordt opgevoerd voor nietig verklaren en de toepassing van de faciliteiten laten gebeuren zoals die wordt opgelegd door de rondzendbrief van de Vlaamse Regering.

Dat is het enige waarmee men kan vermijden dat die verkiezingen onwettig zouden verklaard worden, met als gevolg dat ze moeten worden overgedaan.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 13.55 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 13.55 heures.*